

16013807

Gedeputeerde Staten

bericht op brief van: -
uw kenmerk: -
ons kenmerk: 16013542
afdeling: Water, Bodem en Natuur
bijlage(n): diverse (o.a. statenvoorstel)
behandeld door: M.J.A. Steijn
doorkiesnummer: 0118-631196
onderwerp: Implementatie Wet natuurbescherming

De voorzitter van Provinciale Staten van Zeeland
p/a Statengriffie

PROVINCIE ZEELAND	
AFD. SG	AMBT.
AFD. TERMIJN	Pb - stg
DATUM 20 SEP. 2016	
DOC.NR.	
ZAAK NR.	
CLASS.	

verzonden:

20 SEP. 2016

Middelburg, 20 september 2016

Geachte voorzitter,

Hierbij bieden wij u het Statenvoorstel "Implementatie Wet natuurbescherming" aan, waarin wij u voorstellen om de Verordening Wet natuurbescherming Zeeland 2017, het besluit tot wijziging van de Legesverordening provincie Zeeland 2007 en wijziging van de bij de Legesverordening provincie Zeeland 2007 behorende Tarieventabel en het Wijzigingsbesluit Procedurebesluit bezwaar, beroep en klachten provincie Zeeland 2015 overeenkomstig bijgevoegde ontwerp-besluiten vast te stellen.

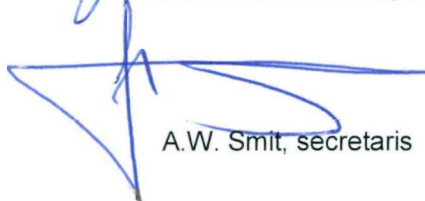
Wij verzoeken u het statenvoorstel ter besluitvorming te agenderen.

Hoogachtend,

gedeputeerde staten,

Drs. J.M.M. Polman, voorzitter

A.W. Smit, secretaris

Gedeputeerde
belast met
behandeling: Schönknecht-Vermeulen, C.M.M.

Vergadering PS: 18-11-2016
Nr: DIO-WBN-087
Agenda nr:
Vergadering GS: 20 september 2016
Nr: 16013543

Onderwerp: Implementatie Wet natuurbescherming

VOORSTEL

Aan de Provinciale Staten van Zeeland

Samenvatting:

Op 1 januari 2017 treedt de Wet natuurbescherming in werking. In de wet worden regels gesteld voor de bescherming van natuur en landschap. Met de komst van de Wet natuurbescherming worden belangrijke taken en bevoegdheden op het gebied van natuur- en landschapsbescherming formeel bij de provincies belegd. Deze taken en bevoegdheden vloeien voort uit de afspraken die zijn gemaakt in het Decentralisatie akkoord natuur (2011) en het Natuurpact (2013). Provincies worden daarmee verantwoordelijk voor omvangrijke en belangrijke onderdelen van de natuurbescherming en het -beheer.

Een specifieke taak betreft het stellen van algemeen geldende regels ter uitvoering van de Wet natuurbescherming. Daar waar, tot nu toe, de minister algemeen geldende regels stelde, wordt dat nu voor een aantal zaken een taak van Provinciale Staten. In dit statenvoorstel wordt u daartoe de ontwerp Verordening Wet natuurbescherming 2017 ter vaststelling voorgelegd.

Samenhangend met de vaststelling van de Verordening Wet natuurbescherming 2017 dient de Legesverordening provincie Zeeland 2007 aangepast te worden. Bovendien is het, met het oog op het verlenen van mandaat aan de uitvoeringsorganisatie BIJ12, noodzakelijk om een Wijzigingsbesluit Procedurebesluit bezwaar, beroep en klachten provincie Zeeland 2015 vast te stellen.

Naast de door uw Staten vast te stellen verordening en wijzigingsbesluiten, vergt de implementatie van de Wet natuurbescherming ook het vaststellen van beleidsregels en uitvoeringsbesluiten. Dit is een bevoegdheid van GS.

Uitgangspunt bij het opstellen van de beleidsregels, uitvoeringsbesluiten en de verordening is om dit zoveel mogelijk, beleidsarm in te voeren. Hieronder verstaan we dat er geen inhoudelijke wijzigingen ten opzichte van de huidige regelingen en beleidslijnen worden doorgevoerd. Voor die beleidsarme overgang wordt om meerdere redenen gekozen:

1. Het tijdspad tussen het beschikbaar zijn van wets- en regelingsteksten en de inwerkingtreding van de wet is zo kort dat er qua beschikbare tijd op dit moment geen ruimte is voor een inhoudelijke discussie;
2. De overgang van rijk naar provincie houdt voor de burgers en bedrijven al een aanzienlijke verandering in, waarbij procedures, loketten en informatievoorziening wijzigen die tijd en inspanning vragen om gewend aan te raken. Wanneer daar bovenop nog een inhoudelijke wijziging komt, raakt het overzicht kwijt;

3. De kaders waarbinnen inhoudelijk wijzigingen vorm moeten krijgen, zijn momenteel nog niet beschikbaar. Deze worden door u vastgesteld in en met de Natuurvisie. Naar verwachting zal de Natuurvisie eind 2016 ter vaststelling aan u worden voorgelegd.

Na vaststelling van de voorliggende verordening en vaststelling van de strategische keuzes in de Natuurvisie zal het onderliggende beleid indien nodig worden herzien en aangepast aan de dan heersende wensen en (politieke) voorkeuren. Naar verwachting zal dat in 2017 zijn beslag krijgen.

Wat willen we bereiken?

De Wet natuurbescherming treedt met ingang van 1 januari 2017 in werking. Deze wet vervangt de huidige Natuurbeschermingswet (1998), de Flora- en faunawet en de Boswet. De wet kent een uitgebreid stelsel van beschermingsbepalingen voor natuurgebieden, planten, dieren en houtopstanden. De wet sluit nauw aan op internationale verdragen, onder andere de Vogel- en Habitatrichtlijn, en vormt een vertaling van deze richtlijnen naar de nationale wet- en regelgeving. Met de inwerkingtreding van de wet worden tevens diverse taken en bevoegdheden overgedragen van het Rijk naar de provincies en van het Rijk naar de gemeenten.

De nieuwe wet vervangt en integreert niet alleen verschillende bestaande wetten maar bewerkstelligt ook een bevoegdheidsoverdracht. Bij deze bevoegdheidsoverdracht moet de provincie voor een aantal zaken algemeen geldende regels (verordeningen) vaststellen, voor andere zaken mag zij dat doen. De bevoegdheidsoverdracht vloeit voort uit de afspraken die daarover zijn gemaakt in het Decentralisatie akkoord natuur (in 2011) en het Natuurpact (in 2013) en is feitelijk de formele afsluiting van dit gehele proces.

Omdat het beschermingsregime op zich doorlopend is en continue moet blijven, mag er bij de bevoegdheidsoverdracht geen leemte ontstaan tussen de nu geldende regels van het rijk en de toekomstig geldende regels van de provincie. Om die reden staat er tijdsdruk op het proces en is er (nu) geen ruimte voor een uitgebreide (her)overweging van het beleid. In de voorliggende verordening wordt dan ook voortgeborduurd op bestaand beleid of nu geldende regelgeving, hetzij dat van de provincie zelf, dan wel dat van het rijk. Voor onderwerpen waar nu geen beleid voorhanden is, wordt zo dicht mogelijk aangesloten bij datgene wat in de wet is opgenomen.

Heroverweging van het beleid en andere keuzen zijn op een later moment mogelijk. Kort na de feitelijke overgang zal een start gemaakt worden met herijking van het tot dan geldende provinciaal beleid, herijking van het overgenomen rijksbeleid en formulering van nieuw beleid op de terreinen waar nieuwe bevoegdheden zijn gekomen. Dit kan werkende weg en met gebruikmaking van de ervaringen die bij de uitvoering worden opgedaan. Bedrijven, organisaties en burgers kunnen met deze werkwijze geleidelijk aan de nieuwe situatie wennen en krijgen daarmee ook meer tijd om op gewijzigd beleid in te kunnen spelen. De strategische kaders voor de (her)formulering van het beleid worden in de Natuurvisie vastgelegd. De Natuurvisie wordt eind 2016 aan uw Staten ter besluitvorming aangeboden. De Kadernota heeft u op 15 juli jongstleden vastgesteld.

Om bij de uitwerking van de nieuwe wet voorlopig enige landelijke uniformiteit te bereiken en om de werklast voor de afzonderlijke provincies te beperken, wordt er voor gekozen om, daar waar mogelijk, landelijke modelverordeningen en -besluiten te gebruiken en te volgen. Bij de Zeeuwse invulling zijn de door het Interprovinciaal Overleg (IPO) opgestelde modelverordeningen en -besluiten uitgangspunt geweest.

Voor het goed laten functioneren van de nieuwe bevoegdheden en een soepele werking in de nieuwe constellatie zijn ook aanpassingen in bestaande regels nodig. Twee daarvan betreft de bevoegdheid van uw Staten, namelijk wijziging van de Legesverordening provincie Zeeland 2007 en wijziging van de bij de Legesverordening provincie Zeeland 2007 behorende Tarieventabel en daarnaast wijziging van het Procedurebesluit bezwaar, beroep en klachten provincie Zeeland 2015. Verder worden er door GS diverse besluiten genomen zoals de toe te passen beleidsregels, het verstrekken van mandaat aan BIJ12 en aanwijzing van een vereffenaar.

Waarom kunnen we zien of alles bereikt is?

Het doel is bereikt als de provincie Zeeland, uiterlijk op 1 januari 2017, beschikt over nadere uitwerking(en) van de regels die noodzakelijk zijn voor het (goed) kunnen functioneren van de Wet natuurbescherming. Dit houdt in dat deze regels door uw Staten zijn vastgesteld en zijn gepubliceerd in het Provinciaal Blad en deze regels, voor wie er mee moet werken en voor wie ze nodig heeft, duidelijk en vindbaar zijn.

Wat doen we daarvoor?

Van de door uw Staten vast te stellen verordening en wijzigingsbesluiten wordt hierna een overzicht en een toelichting op de hoofdlijnen gegeven.

Verordening Wet natuurbescherming Zeeland 2017

Om vindbaarheid en leesbaarheid te vergroten en om de samenhang te tonen, zijn de verschillende regels op grond van de Wet natuurbescherming gebundeld in één provinciale verordening: de Verordening Wet natuurbescherming Zeeland 2017. In de verordening zijn de volgende inhoudelijke hoofdstukken opgenomen.

Vrijstelling beweiden en bemesten

Op grond van de vigerende wet- en regelgeving (Natuurbeschermingswet 1998) en de daarop gebaseerde jurisprudentie is het weiden van vee en het uitrijden van mest nabij een Natura-2000 gebied vergunningplichtig. In de gebiedsanalyses van de programmatische aanpak stikstof 2015-2021 is vastgesteld dat bestaande bemesting en beweiding niet leidt tot verslechtering van kwaliteit van de stikstofgevoelige habitats. Op basis van het programma is er nog wel discussie over gewijzigd en nieuw gebruik in dit kader.

Deze onzekerheid voor de agrarische sector maar ook de lasten voor de sector en de bevoegde gezagen zijn voor de staatssecretaris indertijd aanleiding geweest het weiden van vee en het gebruik van meststoffen vrij te stellen van de vergunningplicht. In verband met de inwerkingtreding van de Wet natuurbescherming komt deze vrijstelling per 1 januari 2017 te vervallen. Vanaf die datum zijn Provinciale Staten bevoegd voor het instellen van een vrijstelling.

De bepalingen in de verordening ten aanzien van beweiden en bemesten voorzien in een vergelijkbare regeling als onder de nu nog vigerende Natuurbeschermingswet 1998. De vrijstelling ziet op het -zonder vergunning- weiden van alle soorten vee en het in of op de bodem brengen van organische en dierlijke meststoffen en kunstmest.

Regels aan faunabeheereenheden

Faunabeheereenheden vervullen in het huidige faunabeleid een essentiële rol, omdat zij zorgen voor een maatschappelijke en gebiedsgerichte inbedding van het faunabeheer. In het bestuur van de faunabeheereenheden zijn de maatschappelijke geledingen vertegenwoordigd die belang hebben bij de uitvoering van het faunabeleid, zoals jagers, de landbouwsector en de organisaties die natuurterreinen beheren. Met de inwerkingtreding van de Wet natuurbescherming dient het bestuur te worden uitgebreid met een vertegenwoordiging van maatschappelijke organisaties die het doel behartigen van een duurzaam beheer van populaties van in het wild levende dieren.

De eisen aan een faunabeheereenheid waren geregeld in een algemene maatregel van bestuur. Deze komt met de inwerkingtreding van de Wet natuurbescherming te vervallen. In plaats daarvan dienen Provinciale Staten nu bij verordening regels te stellen. De regels in de verordening hebben betrekking op de omvang en begrenzing van het werkgebied van de faunabeheereenheid en de vertegenwoordiging van maatschappelijke organisaties in het bestuur van de faunabeheereenheid. Naast de uitbreiding van het bestuur met een maatschappelijke organisatie die het doel behartigt van een duurzaam beheer van populaties, komt dit overeen met hoe het tot nu toe was geregeld.

Regels aan faunabeheerplannen

Het faunabeheerplan voorziet in een samenhangende aanpak van populatiebeheer door faunabeheereenheden en met de inwerkingtreding van de Wet natuurbescherming tevens schadebestrijding door grondgebruikers en de uitoefening van de jacht op de door de minister aangewezen wildsoorten. Het door het bestuur van de faunabeheereenheid vast te stellen faunabeheerplan vervult hiermee een centrale rol in de wet. Provinciale Staten stellen vast aan welke eisen het faunabeheerplan moet voldoen. Het faunabeheerplan behoeft vervolgens nog de goedkeuring van Gedeputeerde Staten.

Eisen aan het faunabeheerplan waren voorheen opgenomen in het Besluit faunabeheer. Deze eisen hadden uitsluitend betrekking op populatiebeheer. In de nieuwe Wet natuurbescherming is de reikwijdte van het faunabeheerplan uitgebreid met schadebestrijding en jacht.

De in de verordening opgenomen eisen komen in grote mate overeen met die uit het Besluit faunabeheer. Ze hebben betrekking op de reikwijdte van het plan, de geldigheidsduur, op de onderbouwing van het populatiebeheer en schadebestrijding op basis van ontheffingen.

Nieuw in de regels zijn de eisen ten aanzien van schadebestrijding op basis van vrijstellingen en jacht. De regels over schadebestrijding en jacht gaan in de Zeeuwse verordening niet verder dan de minimale wettelijke bepalingen.

Regels aan wildbeheereenheden

In de Wet natuurbescherming hebben de wildbeheereenheden (WBE's) een meer prominente rol gekregen dan in de Flora- en faunawet. Het zijn over het algemeen de wildbeheereenheden die uitvoering zullen geven aan het faunabeheerplan. Zij zullen in de praktijk de beheerdaden verrichten op grond van de provinciale ontheffing voor beheer en zij bevorderen dat de aangesloten jachthouders de jacht en de schadebestrijding uitvoeren overeenkomstig het faunabeheerplan en ten dienste van de grondgebruikers.

Daarnaast adviseren de wildbeheereenheden de faunabeheereenheid over de inhoud van de faunabeheerplannen en leveren zij -op basis van tellingen en een afschotregistratie- de gegevens aan ten behoeve van het faunabeheerplan.

In de Wet natuurbescherming is voorzien dat alle van het geweer gebruikmakende jachthouders -jachthouders met een jachtakte- binnen het werkgebied van een wildbeheereenheid zich bij deze eenheid moeten aansluiten. Dit versterkt het streekgebonden karakter van schadebestrijding, beheer en jacht met het geweer nog verder. De wildbeheereenheden zijn gehouden uitvoering te geven aan het door de faunabeheereenheid vastgestelde faunabeheerplan.

Onder de Flora- en faunawet werden er geen regels gesteld aan wildbeheereenheden. De thans voorliggende regels hebben betrekking op de omvang en begrenzing van het werkgebied, de rechtsvorm, het lidmaatschap en het voorzien in een gezamenlijke geschillenregeling. In de praktijk sluit dit nauw aan bij de tot nu gehanteerde werkwijze van WBE's.

Vrijstelling soorten

Op grond van de Wet natuurbescherming kunnen Provinciale Staten vrijstelling verlenen van bepaalde artikelen en bepalingen van de wet voor diersoorten die in hun provincie schade veroorzaken. Het gaat daarbij om handelingen als het opzettelijk verstoren van dieren, het vangen en/of doden ervan of het vernielen van nest- en rustplaatsen. Voorwaarde daarbij is wel dat een duurzame instandhouding van de soort gewaarborgd is.

De minister heeft een vergelijkbare bevoegdheid en heeft landelijk een aantal soorten vrijgesteld van de wettelijke bepalingen. Ook in Zeeland is de afgelopen jaren zo een vrijstelling van kracht geweest.

De soorten die nu worden opgenomen zijn gelijk aan dat wat onder de 'oude' wetgeving was vrijgesteld.

Niet alleen in het belang van beheer en schadebestrijding worden er soorten vrijgesteld. Ook in het belang van ruimtelijke ontwikkelingen en bestendig beheer en -gebruik wordt vrijstelling verleend van bepalingen van de wet. Algemeen voorkomende dier- en plantensoorten die bij ruimtelijke ingrepen en bestendig beheer en -gebruik worden beschadigd/vernield en/of gedood zijn daarbij vrijgesteld van de bescherming van de wet. Het normaal gangbaar beheer en gebruik, zoals het maaien van bermen en baggeren van sloten, kan daardoor zonder de wet te overtreden plaatsvinden. Ook de uitvoering van utilitaire werken of -ontwikkelingen kan hierdoor zonder veel en onnodige procedures plaatsvinden. De vrijstelling beoogt daarmee ook de bestuurslast van de Wet natuurbescherming beperkt te houden. De voor dit doel opgenomen soorten en bepalingen komen overeen met wat onder de Flora- en faunawet was vrijgesteld.

Houtopstanden

Provincies zijn verantwoordelijk voor de instandhouding van het bosareaal. Om hier goed op toe te kunnen zien, moeten vellingen worden gemeld. Binnen drie jaar na de velling moet op een 'bosbouwkundig verantwoorde wijze' worden herbeplant. Provinciale Staten hebben de bevoegdheid regels te stellen aan de melding en aan de herbeplanting. In de verordening zijn hier bepalingen over opgenomen.

De regels hebben betrekking op het tijdstip van melding, de te overleggen gegevens en administratieve vereisten. Voor het herbeplanten gaat het om kwalitatieve eisen die daaraan gesteld worden, zoals de boomsoortenkeuze en de -toekomstige- bedekkingsgraad.

Tegemoetkomingen faunaschade

In de Wet natuurbescherming is bepaald dat Gedeputeerde Staten in voorkomende gevallen tegemoetkomingen verlenen in geleden schade door bepaalde in het wild levende vogels en andere dieren. Ter invulling van deze bevoegdheid stellen Gedeputeerde Staten hier beleidsregels over vast.

Het is wenselijk de uitvoering van de schadetegemoetkomingen te regelen in een verordening.

In de ontwerp verordening zijn daarom enkele bepalingen opgenomen over de manier van aanvragen en regels met betrekking tot taxatie van de schade.

In IPO-verband hebben de gezamenlijke provincies ervoor gekozen het verlenen van tegemoetkomingen in faunaschade te mandateren aan de uitvoeringsorganisatie BIJ12. Uit oogpunt van efficiëntie is een landelijke uitvoering met één loket en gebundelde kennis te prefereren. Daarnaast wordt uniformiteit in de uitvoering en rechtsgelijkheid over heel Nederland nagestreefd. In een afzonderlijk besluit worden de bevoegdheden met betrekking tot het verlenen van tegemoetkomingen door ons college gemandateerd aan BIJ12.

Wijziging van de Legesverordening provincie Zeeland 2007 en wijziging van de bij de Legesverordening provincie Zeeland 2007 behorende Tarieventabel

Samenhangend met de Verordening Wet natuurbescherming Zeeland 2017 dient ook de Legesverordening provincie Zeeland 2007 te worden aangepast. Bij de tegemoetkomingen faunaschade wordt een behandelbedrag gehanteerd. Dit behandelbedrag is op verzoek van de gezamenlijke provincies landelijk ingesteld en een voortvloeisel van de afspraken tussen Rijk en provincies in het Decentralisatieakkoord natuur en het Natuurpact om de kosten voor schadetegemoetkomingen beheersbaar te houden. Ook Zeeland heeft hier in het verleden op aangedrongen en mee ingestemd.

In de Provinciale Statenvergadering van 15 juli is een motie aangenomen om het behandelbedrag behorende bij goedgekeurde ingediende aanvragen vanaf 1-1-2017 in zijn geheel te compenseren. Verwerking van die motie heeft plaatsgevonden door toevoeging van een regel over teruggave van leges. In afzonderlijke afspraken tussen provincie en BIJ12 zal dit nog verder geregeld worden.

De aanpassingen van de Legesverordening behelzen het toevoegen van een aparte categorie voor "natuur" en de opname van het tarief van € 300 voor het in behandeling nemen van een aanvraag om een tegemoetkoming in faunaschade. Daarnaast wordt in de verordening een mogelijkheid gecreëerd om, in specifieke gevallen, dit behandelbedrag te restitueren.

Onderwerp:

Implementatie Wet natuurbescherming

Wijzigingsbesluit Procedurebesluit bezwaar, beroep en klachten provincie Zeeland 2015

Op grond van het Mandaatbesluit verlenen tegemoetkoming faunaschade gedeputeerde staten van de provincie Zeeland aan BIJ12 wordt de bevoegdheid tot het verlenen van een tegemoetkoming in faunaschade gemandateerd aan de directeur van BIJ12 of diens waarnemer. Dit geldt eveneens voor de beslissing op bezwaarschriften, gericht tegen deze besluiten.

In interprovinciaal verband is afgesproken dat BIJ12 een eigen hoor- en adviescommissie instelt voor de bezwaarschriften gericht tegen tegemoetkomingsbeslissingen op grond van artikel 6.1 Wet natuurbescherming. Deze commissie adviseert de directeur BIJ12 over de beslissing (in mandaat) op het bezwaarschrift in complexe zaken. Dit model heeft de voorkeur om de uniformiteit in uitleg en besluitvorming te bewaken. De overige zaken worden ambtelijk bij BIJ12 afgehandeld. De juristen van BIJ12 bepalen of een zaak ambtelijk wordt afgedaan of aan de commissie wordt voorgelegd. Hiermee wordt de huidige werkwijze van het Faunafonds gecontinueerd.

Het mandateren van de behandeling van de bezwaarschriften is op dit moment juridisch niet mogelijk, nu het Procedurebesluit bezwaar, beroep en klachten provincie Zeeland 2015 hier geen opening voor biedt. Dit procedurebesluit dient daartoe derhalve te worden aangepast. Nu het procedurebesluit een gezamenlijk besluit van Provinciale Staten, Gedeputeerde Staten en de commissaris van de Koning betreft, dienen uw Staten met deze wijziging in te stemmen.

1.1 Wat mag het kosten?

Aan het vaststellen van de verordening en de wijzigingsbesluiten zijn geen directe kosten verbonden. Met het uitvoeren van de nieuwe taken en het werken met de verordening zijn personele lasten gemoeid welke zijn opgenomen in de begroting. Voor het uitkeren van schadetegemoetkomingen zijn eveneens middelen voorzien in de begroting.

Wij stellen u voor te besluiten overeenkomstig bijgevoegd ontwerp-besluit.

gedeputeerde staten,

Drs. J.M.M. Polman, voorzitter,

A.W. Smit, secretaris.

Ontwerp-besluit

Provinciale Staten van Zeeland,
gelezen het voorstel van Gedeputeerde Staten van 20 september 2016, nr. 16013543;

besluiten:

- I. vast te stellen de Verordening Wet natuurbescherming Zeeland 2017;
- II. vast te stellen het besluit tot wijziging van de Legesverordening provincie Zeeland 2007 en wijziging van de bij de Legesverordening provincie Zeeland 2007 behorende Tarieventabel; en
- III. vast te stellen het Wijzigingsbesluit Procedurebesluit bezwaar, beroep en klachten provincie Zeeland 2015.

Provincie Zeeland - Wijzigingsbesluit Legesverordening provincie Zeeland 2007

Besluit van provinciale staten van Zeeland van <datum>, nr. ..., houdende wijziging van de Legesverordening provincie Zeeland 2007, vastgesteld op 10 november 2006, nr. SGR 0600584 en wijziging van de bij de Legesverordening provincie Zeeland 2007 behorende Tarieventabel, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 12 december 2014.

Provinciale staten van Zeeland,

- gelezen het voorstel van gedeputeerde staten van <datum>, nr.....;
- overwegende dat het wenselijk is
 1. een tarief ad € 300,- in rekening te brengen voor het in behandeling nemen van een aanvraag om een tegemoetkoming in faunaschade als bedoeld in artikel 6.1, eerste lid, van de Wet natuurbescherming en de 'Tarieventabel per 1 januari 2015' behorende bij de Legesverordening provincie Zeeland 2007, dienovereenkomstig te wijzigen en aan te vullen;
 2. om voor bijzondere gevallen een regeling in de Legesverordening provincie Zeeland 2007 op te nemen voor teruggave van leges;
 3. om digitaal leges te kunnen heffen;
- gelet op de artikelen 220, 220a, 223 en volgende van de Provinciewet, alsmede de artikelen 6.1 en 6.2, vierde lid, van de Wet natuurbescherming;

besluiten:

I.

Een categorie "7. Natuur" toe te voegen aan de tarieventabel behorende bij de Legesverordening provincie Zeeland 2007 en in het daaronder toe te voegen onderdeel 7.1 een tarief op te nemen van € 300,- voor het in behandeling nemen van een aanvraag om een tegemoetkoming in faunaschade als bedoeld in artikel 6.1, eerste lid, van de Wet natuurbescherming;

II.

Vast te stellen de als bijlage 1 bij dit besluit behorende opgenomen 'Tarieventabel per 1 januari 2017, behorende bij de Legesverordening provincie Zeeland 2007;

III.

Vast te stellen de navolgende wijziging van de Legesverordening provincie Zeeland 2007:

A. Artikel 4 komt te luiden:

Artikel 4. Wijze van heffing

De heffing van leges geschiedt door middel van een mondelinge dan wel een gedagtekende schriftelijke of digitale kennisgeving, waaronder mede wordt begrepen een stempelafdruk, zegel, nota of andere schriftuur.

B. Artikel 6 komt te luiden:

Artikel 6. Teruggaaf

A. Teruggaaf leges bij niet in behandeling nemen of intrekken aanvraag

1. Indien op grond van artikel 4:5 van de Algemene wet bestuursrecht besloten wordt een aanvraag niet te behandelen, wordt het bedrag van de heffing verminderd tot 5% van de op grond van deze verordening geheven leges.
2. Indien een in behandeling genomen aanvraag vóór het bekendmaken van het ontwerpbesluit als bedoeld in artikel 3:19 van de Algemene wet bestuursrecht wordt ingetrokken, wordt het bedrag van de heffing verminderd tot 50% van de op grond van deze verordening geheven leges.
3. Indien de aanvraag op een later tijdstip dan in het vorige lid genoemd, maar vóór het bekendmaken van het besluit wordt ingetrokken, wordt het bedrag van de heffing verminderd tot 75% van de op grond van deze verordening geheven leges.
4. Op heffingen minder dan € 100,- is dit artikel niet van toepassing.

5. De vermindering geldt niet voor de andere rechten en bijkomende kosten, zoals bedoeld in artikel 3, derde lid.

B. Teruggaaf leges als bedoeld in onderdeel 7.1 van de tarieventabel

1. Het bepaalde in artikel 6 onder A. is niet van toepassing bij een aanvraag om een tegemoetkoming in faunaschade als bedoeld in artikel 6.1, eerste lid van de Wet natuurbescherming.
2. Gedeputeerde staten kunnen in bijzondere gevallen bepalen dat de leges, bedoeld in artikel 7.1 van de tarieventabel worden gerestitueerd.
3. Geen restitutie vindt plaats:
 - a. als de aanvraag om een tegemoetkoming in faunaschade als bedoeld in artikel 6.1, eerste lid, van de Wet natuurbescherming wordt ingetrokken en er al een taxatie van de schade heeft plaatsgevonden;
 - b. indien de aanvraag om een tegemoetkoming in faunaschade als bedoeld in artikel 6.1, eerste lid, van de Wet natuurbescherming wordt afgewezen of geweigerd.
4. De leges, bedoeld in artikel 7.1 van de tarieventabel worden gerestitueerd als het gaat om schade die is aangericht in een ganzenrustgebied in de periode dat de schadeveroorzakende diersoort niet mag worden verontrust of gedood.
5. De leges, bedoeld in artikel 7.1 van de tarieventabel worden gerestitueerd als de aanvraag om een tegemoetkoming in faunaschade als bedoeld in artikel 6, eerste lid, van de Wet natuurbescherming wordt gehonoreerd door het verlenen van een tegemoetkoming.

IV.

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 2017.

Aldus vastgesteld in de vergadering van provinciale staten van <datum>.

Voorzitter, Drs. J.M.M. Polman
Griffier, Drs. P. Joosse

Uitgegeven<datum>
Secretaris, A.W. Smit

BIJLAGE 1
Tarientabel per 1 januari 2017

Tarientabel behorende bij en deel uitmakende van de Legesverordening provincie Zeeland 2007 voor het in behandeling nemen van een aanvraag voor het verlenen van diensten als bedoeld in artikel 1 van die verordening.

		tarieven in €
1.	-	
2.	-	
3.	Sector Verkeer en vervoer	
1.	Wegenverkeerswet 1994, reglement Verkeersregels en Verkeerstekens 1990 en Voertuigreglement	
	Het tarief bedraagt ter zake van het in behandeling nemen van een aanvraag voor:	
3.1	een ontheffing van de in artikel 10 Wegenverkeerswet 1994 opgenomen verbodsbepaling	€ 169
2.	Wegenverordening Zeeland 2010	
	Het tarief bedraagt ter zake van het in behandeling nemen van een aanvraag voor:	
3.2.1	een ontheffing van de in hoofdstuk III van de Wegenverordening Zeeland opgenomen verbodsbepalingen, behoudens het onder 3.2.2 gestelde	€ 169
3.2.2	een ontheffing ingevolge artikel 6, eerste lid, sub a, c, d en e; en een ontheffing van artikel 7, tweede lid, sub a, uitsluitend voor zover daarbij sprake is van een overbrugging/overkluizing	€ 908
5.	Sector Milieubeheer	
1.	Algemeen	
	Het tarief bedraagt ter zake van het in behandeling nemen van een aanvraag voor:	
5.1	een gedoogbeschikking	€ 2.638
	Ontgrondingenwet	
	Het tarief bedraagt ter zake van het in behandeling nemen van een aanvraag voor:	
5.2.1	een vergunning ingevolge de Ontgrondingenwet	€ 1.250
5.2.2	een machtiging ex artikel 12 van de Ontgrondingenwet	€ 1.750
		tarieven in €
6.	Sector Omgevingsvergunningen	
	Advisering omgevingsvergunning	
6.1	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het uitbrengen van een advies zoals bedoeld in artikel 2.26 van de Wabo: het bedrag dat voortvloeit uit toepassing van de tarieven in hoofdstuk 6 van deze tarientabel voor de activiteiten, de aanvraag of het ontwerp van de beschikking op de aanvraag om een omgevingsvergunning waarop het adviesverzoek betrekking heeft. In het kader van het adviesverzoek worden de in deze tarientabel opgenomen tarieven toegepast als ware de activiteit, de aanvraag of het ontwerp van de beschikking op de aanvraag om een omgevingsvergunning waarop het adviesverzoek betrekking heeft rechtstreeks in behandeling genomen.	
	Aanleggen of verandering brengen in een weg	
6.2	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verstrekken van een vergunning als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, onder d, Wabo voor het aanleggen of brengen van verandering in de wijze van aanleg van een weg, voor zover daarvoor tevens een verbod geldt als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder b, Wabo:	€ 908
	Uitweg/inrit	
6.3	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verstrekken van een vergunning als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, onder e, Wabo voor het maken, hebben, veranderen of veranderen van het gebruik van een uitweg:	€ 169
	Houtopstand vellen (kappen)	
6.4	6.4.1 Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verstrekken van een vergunning als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, onder g, Wabo voor het vellen of doen vellen van houtopstand:	€ 169
	Handelsreclame	
6.5	Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verstrekken van een vergunning als bedoeld in:	
6.5.1	artikel 2.2, eerste lid, onder h, Wabo voor het op of aan een onroerende zaak maken of voeren van handelsreclame met behulp van een opschrift, aankondiging of afbeelding in welke vorm dan ook, die zichtbaar is vanaf een voor het publiek toegankelijke plaats:	€ 169

- 6.5.2 artikel 2.2, eerste lid, onder k, Wabo voor het als eigenaar, beperkt zakelijk gerechtigde of gebruiker van een onroerende zaak toestaan of gedogen dat in een aangewezen gedeelte van de provincie of de gemeente roerende zaken worden opgeslagen: € 169

Opslag van roerende zaken

- 6.6 Het tarief bedraagt voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot het verstrekken van een vergunning als bedoeld in:
- 6.6.1 artikel 2.2, eerste lid, onder j, Wabo voor het opslaan van roerende zaken in een aangewezen gedeelte van de provincie of de gemeente: € 169
- 6.6.2 artikel 2.2, eerste lid, onder k, Wabo voor het als eigenaar, beperkt zakelijk gerechtigde of gebruiker van een onroerende zaak toestaan of gedogen dat in een aangewezen gedeelte van de provincie of de gemeente roerende zaken worden opgeslagen: € 169

tarieven in €

Overige omgevingsvergunningen

- 6.7 Voor overige aanvragen tot het verstrekken van een omgevingsvergunning worden geen rechten geheven. Een aanvraag om omgevingsvergunning waarvoor op grond van artikel 2.26 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht door een ander bestuursorgaan wordt geadviseerd, leidt tot dienstverrichting en heffing van rechten door dat andere bestuursorgaan:

7. Natuur

- 7.1 Voor het in behandeling nemen van een aanvraag om een tegemoetkoming in geleden schade, aangericht door natuurlijk in het wild levende beschermde dieren als bedoeld in artikel 6.1, eerste lid, onder a en b, van de Wet natuurbescherming. € 300

8. -

9. -

10. Overig

- Het tarief bedraagt ter zake van het in behandeling nemen van een aanvraag voor:
- 10.1 een beschikking op een verzoekschrift, welke niet reeds elders in deze tarieventabel met name is genoemd, uitgezonderd de situaties verband houdende met een arbeidsverhouding met de provincie Zeeland. € 31
- 10.3 het doen van nasporingen in het provinciaal archief door of met behulp van een ambtenaar van de provincie, in het persoonlijk belang van de aanvrager, per halfuur of een gedeelte daarvan. € 25
- 10.4 Het tarief bedraagt voor het verstrekken van:
een reproductie (daaronder begrepen drukwerk) van een bij een provinciaal bestuursorgaan berustend document, al dan niet op basis van de Wet Openbaarheid van Bestuur, of van enig ander schriftelijk stuk.
Per kopie € 0,2
Noot: kosten lager dan € 20,- worden niet in rekening gebracht.

TOELICHTING OP ARTIKEL 6 TERUGGAAF, ONDER B

Teruggaaf leges als bedoeld in artikel 6.1 eerste lid onder a en b van de Wet natuurbescherming

In specifieke gevallen kan de legesheffing het aanvragen van een tegemoetkoming in de weg staan. Ook kunnen gedeputeerde staten bij bepaalde onvoorzienbare schades of in andere bijzondere gevallen bepalen dat de leges gerestitueerd wordt.

De leges zijn in oktober 2014 door het Faunafonds ingevoerd als behandelbedrag voor het in behandeling nemen van een verzoek om een tegemoetkoming in faunaschade.

Het behandelbedrag is ingevoerd om uitvoeringskosten terug te dringen door onder meer een drempel te leggen op het indienen van verzoekschriften voor kansloze aanvragen en kleine schades. Om de bestaande in IPO-verband gemaakte en door het Faunafonds uitgevoerde afspraken te continueren, is deze regeling nodig.

In bepaalde perioden geldt in ganzenrustgebieden rust voor aangewezen diersoorten. Dat wil zeggen dat er in die periode geen gebruik mag worden gemaakt van ontheffingen voor het verontrusten en doden van de aangewezen natuurlijk in het wild levende beschermde dieren. Er bestaat dan in de regel geen mogelijkheid om de schadeveroorzakende diersoort te bestrijden. Om die reden moet de schade niet ten laste van de grondgebruiker blijven en wordt de retributie terugbetaald.

Provincie Zeeland – Vaststelling Verordening Wet natuurbescherming Zeeland 2017

Besluit van provinciale staten van Zeeland van (datum), (kenmerk), tot vaststelling van de Verordening Wet natuurbescherming Zeeland 2017.

Provinciale staten van Zeeland

- gelezen het voorstel van gedeputeerde staten van, nr.....;
- gelet op artikel 143 van de Provinciewet;
- gelet op artikel 4:1 van de Algemene wet bestuursrecht;
- gelet op de artikelen 2.9, derde lid, 3.3, tweede lid, 3.4, tweede lid, 3.8, tweede lid, 3.9, tweede lid, 3.10, tweede lid, 3.12, negende lid, 3.14, tweede lid, 3.15, derde lid en vierde lid, 3.25, eerste, tweede en vierde lid, 3.26, derde lid, 4.2, tweede lid, 4.3, derde lid, 4.5, vierde lid en 6.1 van de Wet natuurbescherming;
- overwegende dat het Besluit van 9 februari 2016 houdende de wijziging van het Besluit vergunningen Natuurbeschermingswet 1998 in verband met vrijstelling van de vergunningplicht voor het weiden van vee en gebruiken van meststoffen met ingang van 1 januari 2017 komt te vervallen;
- overwegende dat het wenselijk is de vrijstelling van de vergunningplicht voor het weiden van vee en het gebruiken van meststoffen voort te zetten;
- overwegende dat het Besluit Faunabeheer met ingang van 1 januari 2017 komt te vervallen en dat het wenselijk is de regels uit het Besluit Faunabeheer voort te zetten ter borging van de continuïteit van de faunabeheereenheid en faunabeheerplannen en tevens aanvullend regels te stellen;
- overwegende dat provinciale staten regels dienen te stellen waaraan faunabeheereenheden, wildbeheereenheden en het door de faunabeheereenheid vast te stellen faunabeheerplan dienen te voldoen;
- overwegende dat het wenselijk is om ten behoeve van diverse activiteiten vrijstelling te verlenen van de algemene beschermingsbepalingen voor beschermde soorten uit de Wet natuurbescherming;
- overwegende dat er geen andere bevredigende oplossing bestaat en er geen afbreuk wordt gedaan aan de gunstige staat van instandhouding van de betreffende soorten;
- overwegende dat het wenselijk is dat provinciale staten regels vaststellen ten aanzien van houtopstanden;
- overwegende dat het wenselijk is dat provinciale staten regels stellen aan de uitvoering van het verlenen van tegemoetkomingen in schade aangericht door natuurlijk in het wild levende beschermde diersoorten als bedoeld in artikel 6.1 van de Wet natuurbescherming;

besluiten vast te stellen de navolgende Verordening Wet natuurbescherming Zeeland 2017.

Inhoud

Hoofdstuk 1. Begripsbepalingen

Artikel 1.1

Hoofdstuk 2. Vrijstelling beweide n en bemesten

Artikel 2.1 Vrijstelling vergunningplicht

Hoofdstuk 3. Faunabeheereenheden

Artikel 3.1 Eisen aan de faunabeheereenheid

Artikel 3.2 Bestuurssamenstelling

Hoofdstuk 4. Faunabeheerplannen

Artikel 4.1. Doelstelling faunabeheerplan

Artikel 4.2 Reikwijdte faunabeheerplan

Artikel 4.3 Geldigheidsduur faunabeheerplan

Artikel 4.4. Eisen aan een faunabeheerplan - Algemeen

Artikel 4.5 Eisen aan een faunabeheerplan - Duurzaam beheer van populaties en schadebestrijding op basis van ontheffingen

Artikel 4.6 Eisen aan een faunabeheerplan - Schadebestrijding op basis van vrijstellingen

Artikel 4.7 Eisen aan een faunabeheerplan - Uitoefening jacht

Artikel 4.8 Goedkeuring faunabeheerplan

Hoofdstuk 5 Wildbeheereenheden

Artikel 5.1 Omvang en begrenzing

Artikel 5.2 Jachthouders met jachtakte en verenigd in wildbeheereenheid
Artikel 5.3 Lidmaatschap en geschillen
Artikel 5.4 Rapportage
Artikel 5.5 Uitzondering lidmaatschap
Hoofdstuk 6. Vrijstelling soorten
Artikel 6.1 Aanwijzing schadesoorten
Artikel 6.2 Vrijgestelde handelingen
Artikel 6.3 Faunabeheerplan
Artikel 6.4 Vrijstelling ruimtelijke inrichting of ontwikkeling, bestendig beheer of onderhoud
Artikel 6.5 Vrijstelling voor bescherming weidevogels
Artikel 6.6 Vrijstelling ter veiligstelling tegen het verkeer
Artikel 6.7 Vrijstelling voor onderwijs en onderzoek
Hoofdstuk 7. Tegemoetkomingen faunaschade
Artikel 7.1 De aanvraag om tegemoetkoming
Artikel 7.2 Taxatie van de schade
Hoofdstuk 8. Houtopstanden
Artikel 8.1 Melding van een velling
Artikel 8.2 Bosbouwkundig verantwoorde wijze van herbeplanting
Artikel 8.3 Herbeplanting op andere grond
Artikel 8.4 Vrijstelling van melding
Artikel 8.5 Vrijstelling van plicht tot herbeplanting
Hoofdstuk 9. Bijzondere situaties
Artikel 9.1 Hardheidsclausule
Hoofdstuk 10. Overgangs- en slotbepalingen
Artikel 10.1 Intrekken
Artikel 10.2 Wijzigen/opschorten
Artikel 10.3 Inwerkingtreding
Artikel 10.4 Citeertitel
BIJLAGEN BIJ DE VERORDENING WET NATUURBESCHERMING ZEELAND 2017
TOELICHTING BIJ DE VERORDENING WET NATUURBESCHERMING ZEELAND 2017

Hoofdstuk 1. Begripsbepalingen

Artikel 1.1

In deze verordening wordt verstaan onder:

- *BIJ12*: uitvoeringsorganisatie van de gezamenlijke provincies, zijnde onderdeel van de Vereniging Interprovinciaal Overleg;
- *boskern*: aaneengesloten complex van houtopstanden met een gezamenlijke oppervlakte van tenminste 5 hectare;
- *faunabeheereenheid*: faunabeheereenheid als bedoeld in artikel 3.12, eerste lid van de wet;
- *faunabeheerplan*: faunabeheerplan als bedoeld in artikel 3.12, eerste en derde tot en met het zesde lid van de wet en dat is goedgekeurd overeenkomstig artikel 3.12, zevende lid van de wet;
- *gevalideerde (onderzoeks)gegevens*: gegevens gebaseerd op, afkomstig uit of terug te leiden tot wetenschappelijke gegevens van universitaire organisaties dan wel gekende onderzoek- of kennisinstellingen;
- *grondgebruiker*: degene die gerechtigd is de grond te gebruiken krachtens een zakelijk of persoonlijk recht;
- *jacht*: bemachtigen, opzettelijk doden of met het oog daarop opsporen van wild als bedoeld in artikel 3.20, tweede lid van de wet, alsmede het doen van pogingen daartoe, overeenkomstig paragraaf 3.5 van de wet;
- *jachthouder*: degene die krachtens artikel 3.23 van de wet gerechtigd is tot het uitoefenen van de jacht in een veld;
- *schadesoorten*: soorten als bedoeld in artikel 3.15, derde lid van de wet die in de provincie schade veroorzaken en niet in hun voortbestaan worden bedreigd of dat gevaar lopen;
- *taxateur*: een taxateur die werkzaam is voor een door BIJ12 aangewezen taxatiebureau of een consulent faunazaken van BIJ12;
- *wet*: de Wet natuurbescherming;
- *wildbeheereenheid*: wildbeheereenheid als bedoeld in artikel 3.14, eerste lid van de wet.

Hoofdstuk 2. Vrijstelling beweiden en bemesten

Artikel 2.1 Vrijstelling vergunningplicht

Het verbod, bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de wet is niet van toepassing op de volgende handelingen:

- a. het weiden van vee;
- b. het op of in de bodem brengen van meststoffen.

Hoofdstuk 3. Faunabeheereenheden

Artikel 3.1 Eisen aan de faunabeheereenheid

1. In een faunabeheereenheid werken jachthouders en maatschappelijke organisaties, die het doel behartigen van een duurzaam beheer van populaties van in het wild levende dieren in de provincie Zeeland, samen ten behoeve van het opstellen en uitvoeren van het faunabeheerplan.
2. Bij of krachtens de statuten van de faunabeheereenheid worden de rechten en plichten opgenomen die de bij de faunabeheereenheid aangesloten jachthouders hebben met betrekking tot de uitoefening van de aan de faunabeheereenheid toekomende bevoegdheden en de aan de faunabeheereenheid toegestane handelingen.
3. De binnen het werkgebied van de faunabeheereenheid gelegen gronden waarop samenwerkende jachthouders gerechtigd zijn tot de jacht:
 - a. liggen in de provincie Zeeland;
 - b. hebben een oppervlakte van ten minste 5000 hectare;
 - c. vormen ten minste 75% van de totale oppervlakte van het werkgebied van de faunabeheereenheid; en
 - d. zijn aaneengesloten.
4. Het werkgebied van de faunabeheereenheid, bedoeld in het derde lid van dit artikel, strekt zich niet uit tot het gebied waarover zich de zorg van een andere faunabeheereenheid uitstrekt.
5. De vorming van meerdere faunabeheereenheden binnen de provincie Zeeland is niet mogelijk.

Artikel 3.2 Bestuurssamenstelling

1. In het bestuur van de faunabeheereenheid zit ten minste één vertegenwoordiger vanuit ieder van de volgende organisaties van jachthouders of jachtaktehouders werkzaam binnen het werkgebied van de betreffende faunabeheereenheid:
 - a. agrariërs;
 - b. verenigingen van jagers;
 - c. particuliere grondeigenaren;
 - d. terreinbeherende organisaties.
2. In het bestuur van de faunabeheereenheid zit daarnaast een vertegenwoordiger van één of meer maatschappelijke organisaties die het doel behartigen van een duurzaam beheer van populaties van in het wild levende dieren in Zeeland. Dit doel dient tot uitdrukking te komen in de statuten van de betreffende maatschappelijke organisatie.
3. Elke organisatie, genoemd in het eerste en tweede lid van dit artikel kan slechts één vertegenwoordiger voordragen voor een bestuurszetel.
4. De in het eerste en tweede lid van dit artikel genoemde organisaties kunnen in onderling overleg een kandidaat voordragen die namens meerdere organisaties deelneemt aan het bestuur van de faunabeheereenheid.
5. Het bestuur van de faunabeheereenheid wordt voorgezeten door een onafhankelijke voorzitter die:
 - a. geen dienstverband bij één van de in het bestuur vertegenwoordigde organisaties heeft en
 - b. geen bestuurslid van één van de in het bestuur vertegenwoordigde organisaties is.
6. Een voorzitter wordt voorgedragen door het bestuur van de faunabeheereenheid.
7. De voorzitter wordt benoemd door gedeputeerde staten.

Hoofdstuk 4. Faunabeheerplannen

Artikel 4.1 Doelstelling faunabeheerplan

Het faunabeheerplan is gericht op het duurzaam beheer van in het wild levende dieren, met het oog op de belangen, bedoeld in artikel 3.3, vierde lid, onderdeel b, onder 1° tot en met 4°, artikel 3.8, vijfde

lid, onderdeel b, onder 1° tot en met 3° en artikel 3.10, tweede lid, onderdeel b tot en met h, van de wet, alsmede op de bestrijding van schadeveroorzakende dieren en de uitoefening van de jacht.

Artikel 4.2 Reikwijdte faunabeheerplan

Het faunabeheerplan geldt voor ten minste 5000 hectare van het gehele werkgebied van de faunabeheereenheid.

Artikel 4.3 Geldigheidsduur faunabeheerplan

1. In het faunabeheerplan wordt aangegeven dat het plan een geldigheidsduur van ten hoogste zes jaren heeft.
2. De faunabeheereenheid kan het faunabeheerplan gedeeltelijk wijzigen gedurende het in het eerste lid van dit artikel bedoelde tijdvak waarvoor het is vastgesteld.
3. Gedeputeerde staten kunnen op verzoek van de faunabeheereenheid de in het eerste lid van dit artikel bedoelde geldigheidsduur van het faunabeheerplan eenmaal met maximaal één jaar verlengen.

Artikel 4.4 Eisen aan een faunabeheerplan - Algemeen

Een faunabeheerplan bevat ten minste de volgende gegevens:

- a. de omvang van het werkgebied van de faunabeheereenheid;
- b. een kaart waarop de begrenzing van het werkgebied van de faunabeheereenheid is aangegeven;
- c. inzicht in de samenhang tussen de jacht op de wildsoorten, het beheren van de populaties van in het wild levende dieren en het bestrijden van schade door deze dieren.

Artikel 4.5 Eisen aan een faunabeheerplan - Duurzaam beheer van populaties en schadebestrijding op basis van ontheffingen

In aanvulling op artikel 4.4 bevat een faunabeheerplan, indien sprake is van duurzaam beheer van populaties:

- a. een beschrijving van het planmatig, gecoördineerd en duurzaam beheer van populaties en de bestrijding van schade op basis van ontheffingen van in het wild levende dieren;
- b. kwantitatieve gegevens over de populatie van de diersoorten ten aanzien waarvan een duurzaam beheer noodzakelijk wordt geacht, met inbegrip van gegevens over de aanwezigheid van de populaties in het betrokken gebied gedurende het jaar;
- c. een onderbouwing van de noodzaak van een duurzaam beheer van de onder b bedoelde diersoorten, waaronder een onderbouwde verwachting van de belangen als bedoeld in artikel 3.3, vierde lid, onderdeel b, onder 1° tot en met 4°, artikel 3.8, vijfde lid, onderdeel b, onder 1° tot en met 3°, artikel 3.10, tweede lid, onderdeel b tot en met h en artikel 3.17, eerste lid van de wet die zouden worden geschaad indien niet tot beheer of schadebestrijding zou worden overgegaan;
- d. een beschrijving van de mate waarin de in onderdeel c bedoelde belangen in de zes jaren voorafgaand aan het ter goedkeuring indienen van het faunabeheerplan zijn geschaad, inclusief de getroffen beheermaatregelen waaronder het naar soort onderscheiden aantal gedode dieren;
- e. de huidige en gewenste stand van de in onderdeel b bedoelde diersoorten;
- f. per diersoort een beschrijving van de aard, omvang en noodzaak van de handelingen die zullen worden verricht om de gewenste stand, bedoeld in onderdeel e, te bereiken;
- g. per diersoort en gewas een beschrijving van de handelingen die in de periode, bedoeld in onderdeel d, zijn verricht om het schaden van de in onderdeel c bedoelde belangen te voorkomen, alsmede, voor zover daarover redelijkerwijs kwantitatieve gegevens beschikbaar zijn, een beschrijving van de effectiviteit van die handelingen;
- h. een omschrijving van passende en doeltreffende preventieve maatregelen en de mate waarin deze maatregelen moeten worden ingezet alvorens mag worden overgegaan tot schadebestrijding;
- i. voor zover het plan betrekking heeft op het beheer van edelherten, damherten, reeën of wilde zwijnen, een beschrijving van het voedselaanbod, de relatie tussen dit voedselaanbod en de grootte van de populatie van de betrokken dieren alsmede de mogelijkheden van uitwisseling met aangrenzende terreinen;
- j. een beschrijving van de plaatsen in het werkgebied van de faunabeheereenheid waar en de perioden in het jaar waarin de in onderdeel f bedoelde handelingen zullen plaatsvinden;
- k. voor zover daarover kwantitatieve gegevens beschikbaar zijn, een onderbouwde inschatting van de verwachte effectiviteit van de in onderdeel f bedoelde handelingen;
- l. een beschrijving van de wijze waarop de effectiviteit van de voorgenomen handelingen zal worden bepaald;

- m. informatie, op basis van gevalideerde (onderzoeks)gegevens en de daaruit voortvloeiende inzichten, waaruit blijkt dat een gunstige staat van instandhouding van de onder b bedoelde diersoorten wordt gewaarborgd.

Artikel 4.6 Eisen aan een faunabeheerplan - Schadebestrijding op basis van vrijstellingen

In aanvulling op artikel 4.4 bevat een faunabeheerplan, indien sprake is van schadebestrijding op basis van vrijstellingen:

- a. een beschrijving van de planmatige en gecoördineerde bestrijding van schadeveroorzakende dieren;
- b. kwantitatieve gegevens over de populatie van de diersoorten ten aanzien waarvan sprake is van schadebestrijding, met inbegrip van gegevens over de aanwezigheid van de populaties in het betrokken gebied gedurende het jaar;
- c. per diersoort een beschrijving van de handelingen die binnen de looptijd van het voorgaande faunabeheerplan zijn verricht om het schaden van de in de betreffende vrijstelling bedoelde belangen te voorkomen, waaronder het, naar soort onderscheiden, aantal gedode dieren alsmede, voor zover daarover redelijkerwijs kwantitatieve gegevens beschikbaar zijn, een beschrijving van de effectiviteit van die handelingen.

Artikel 4.7 Eisen aan een faunabeheerplan - Uitoefening jacht

In aanvulling op artikel 4.4 bevat een faunabeheerplan, met betrekking tot de uitoefening van de jacht:

- a. een beschrijving van de vormen van jacht die in Zeeland worden beoefend;
- b. kwantitatieve gegevens over de populatie van de diersoorten waarop wordt gejaagd, onderverdeeld per werkgebied van de onderscheiden wildbeheereenheden;
- c. een overzicht van het gerealiseerde afschot per diersoort in de looptijd van het voorgaande faunabeheerplan, onderverdeeld per werkgebied van de onderscheiden wildbeheereenheden.

Artikel 4.8 Goedkeuring faunabeheerplan

- 1. Teneinde voor goedkeuring als bedoeld in artikel 3.12, zevende lid, van de wet in aanmerking te komen, voldoet een faunabeheerplan aan de eisen die voortvloeien uit de wet en het in deze verordening bepaalde.
- 2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op een gedeeltelijke wijziging van het faunabeheerplan als bedoeld in artikel 4.3, tweede lid, en een verzoek als bedoeld in artikel 4.3, derde lid.

Hoofdstuk 5. Wildbeheereenheden

Artikel 5.1 Omvang en begrenzing

- 1. De zorg van een wildbeheereenheid strekt zich uit over een aaneengesloten gebied met een oppervlakte van ten minste 5000 hectare binnen de provincie Zeeland.
- 2. Wildbeheereenheden die niet kunnen voldoen aan de in het eerste lid van dit artikel bedoelde eis gaan met betrekking tot de uitvoering van de wettelijke taken van de wildbeheereenheid een samenwerkingsovereenkomst aan met een naburige wildbeheereenheid binnen de provincie Zeeland, zodanig dat ze gezamenlijk voldoen aan deze eis.
- 3. Gedeputeerde staten kunnen – als overgangsmaatregel - ontheffing verlenen van de eis, bedoeld in het eerste lid van dit artikel, voor de duur van ten hoogste twee jaar.
- 4. Het gebied waarover zich de zorg van een wildbeheereenheid uitstrekt, strekt zich niet uit tot het gebied waarover zich de zorg van een andere wildbeheereenheid uitstrekt.
- 5. De wildbeheereenheid maakt de begrenzing van het werkgebied bekend aan de faunabeheereenheid.
- 6. Zowel de wildbeheereenheid als de faunabeheereenheid publiceert de begrenzing van het werkgebied van de wildbeheereenheid op het internet.

Artikel 5.2 Jachthouders met jachtakte en verenigd in wildbeheereenheid

- 1. Jachthouders met een jachtakte, met een jachtveld dat met het geweer bejaagbaar is, gelegen in het gebied waarover zich de zorg van een wildbeheereenheid uitstrekt, zijn aangesloten bij deze wildbeheereenheid.
- 2. De wildbeheereenheid heeft de rechtsvorm van een vereniging. De aansluiting, bedoeld in het eerste lid van dit artikel heeft de vorm van een lidmaatschap van de vereniging. Ook grondgebruikers en terreinbeheerders kunnen lid worden van de vereniging.

Artikel 5.3 Lidmaatschap en geschillen

1. Het lidmaatschap van een wildbeheereenheid kan bij besluit van het bestuur van de betreffende wildbeheereenheid worden opgezegd wanneer het lid bij de uitvoering van de vrijstelling en de uitoefening van de jacht niet handelt conform het faunabeheerplan, dit ter beoordeling van het bestuur van de wildbeheereenheid, gehoord het bestuur van de faunabeheereenheid.
2. De wildbeheereenheden stellen een gezamenlijke geschillenregeling vast waarin wordt vastgelegd hoe geschillen, die voortkomen uit bestuursbesluiten als bedoeld in het eerste lid van dit artikel worden behandeld.

Artikel 5.4 Rapportage

De wildbeheereenheid neemt, in het kader van het faunabeheerplan, deel aan trendtellingen van diersoorten, en draagt zorg voor afschotregistratie en de registratie van dood gevonden dieren, voor het gehele gebied waarover zich de zorg van de wildbeheereenheid uitstrekt.

Artikel 5.5 Uitzondering lidmaatschap

De verplichting, bedoeld in artikel 5.2, is niet van toepassing op medewerkers van Staatsbosbeheer, de Vereniging Natuurmonumenten of Stichting het Zeeuwse Landschap, wanneer het jachtveld in eigendom is van deze organisatie, onder de voorwaarde dat deze organisatie zich heeft aangesloten bij een faunabeheereenheid en op grond daarvan deelneemt aan de gegevensverzameling, bedoeld in artikel 5.4, en de uitvoering van het faunabeheerplan.

Hoofdstuk 6. Vrijstelling soorten

Artikel 6.1 Aanwijzing schadesoorten

Als schadesoorten in de provincie Zeeland worden aangewezen de soorten, genoemd in bijlage I bij deze verordening.

Artikel 6.2 Vrijgestelde handelingen

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 3.1, vierde lid en artikel 3.5, tweede lid, van de wet is het aan de grondgebruiker toegestaan om de in bijlage II bij deze verordening genoemde schadesoorten opzettelijk te (ver)storen op de door hem gebruikte gronden, dan wel in of aan door hem gebruikte opstallen, ter voorkoming van in het lopende of daarop volgende jaar dreigende schade op deze gronden, in of aan deze opstallen, of in het omliggende gebied.
2. In afwijking van het bepaalde in artikel 3.1, eerste lid, van de wet is het aan de grondgebruiker toegestaan om de in bijlage III bij deze verordening genoemde schadesoorten opzettelijk te doden op de door hem gebruikte gronden, dan wel in of aan door hem gebruikte opstallen, ter voorkoming van in het lopende of daarop volgende jaar dreigende schade op deze gronden, in of aan deze opstallen, of in het omliggende gebied.
3. De in het eerste en tweede lid van dit artikel bedoelde vrijstellingen gelden ten behoeve van de in bijlage II en III bij deze verordening bij de betreffende soort genoemde belangen, voor het hierin genoemde gebied, onder gebruik van de hierin genoemde middelen en onder de hierin genoemde voorschriften en beperkingen.

Artikel 6.3 Faunabeheerplan

1. Vrijgestelde handelingen als bedoeld in artikel 6.2, eerste en tweede lid, vinden plaats overeenkomstig het faunabeheerplan.
2. Over de uitvoering van de vrijgestelde handelingen, bedoeld in artikel 6.2, tweede lid, wordt jaarlijks gerapporteerd aan de faunabeheereenheid.
3. Indien de grondgebruiker in overeenstemming met artikel 3.15, zevende lid, van de wet de vrijgestelde handelingen, bedoeld in artikel 6.2, eerste en tweede lid, door een ander laat uitoefenen, dient deze persoon de schriftelijke en gedagtekende toestemming van de grondgebruiker bij zich te dragen en op eerste vordering van een daartoe bevoegde beampte ter inzage te geven.

Artikel 6.4 Vrijstelling ruimtelijke inrichting of ontwikkeling, bestendig beheer of onderhoud

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 3.10, eerste lid, van de wet gelden de in dat lid opgenomen verboden niet voor de soorten, genoemd in bijlage IV bij deze verordening, mits het gaat om handelingen die worden verricht in verband met:

- a. de ruimtelijke inrichting of ontwikkeling van gebieden, daaronder begrepen het daarop volgende gebruik van het ingerichte of ontwikkelde gebied;
 - b. bestendig beheer of onderhoud in de landbouw of bosbouw;
 - c. bestendig beheer of onderhoud aan vaarwegen, watergangen, waterkeringen, waterstaatswerken, oevers, vliegvelden, wegen, spoorwegen of bermen, of in het kader van natuurbeheer;
 - d. bestendig beheer of onderhoud van de landschappelijke kwaliteiten van een bepaald gebied.
2. Het eerste lid van dit artikel is alleen van toepassing voor zover de handeling niet reeds op grond van een door de minister goedgekeurde gedragscode als bedoeld in artikel 3.31, eerste lid, van de wet, is vrijgesteld.
 3. De in het eerste lid bedoelde vrijstellingen gelden voor het gehele grondgebied van de provincie Zeeland.

Artikel 6.5 Vrijstelling voor bescherming weidevogels

De verboden, bedoeld in artikel 3.1, tweede, derde en vierde lid, en artikel 3.5, tweede, derde en vierde lid, van de wet, gelden niet ten aanzien van weidevogels, behorende tot vogels als bedoeld in artikel 3.1, eerste lid, en artikel 3.5, eerste lid, van de wet, ten behoeve van activiteiten bestemd en geschikt voor de bescherming van weidevogels, hun eieren en hun niet-vliegvlugge jongen tegen landbouwwerkzaamheden en vee.

Artikel 6.6 Vrijstelling ter veiligstelling tegen het verkeer

1. In afwijking van de verboden, bedoeld in de artikelen 3.5, 3.6 en 3.10 van de wet, is het toegestaan beschermde kikkers, padden en salamanders te vangen, onder zich te hebben en te vervoeren indien deze handelingen plaatsvinden ter veiligstelling van deze dieren tegen het verkeer.
2. De in het eerste lid bedoelde vrijstelling geldt slechts voor het vervoer van de dieren over een afstand van ten hoogste 50 meter vanaf de vangplaats en voor zover de dieren na het vervoeren onmiddellijk weer in vrijheid worden gesteld.

Artikel 6.7 Vrijstelling voor onderwijs en onderzoek

1. In afwijking van de verboden, bedoeld in artikel 3.10 van de wet is het toegestaan eieren van de bastaardkikker (*Pelophylax klepton esculenta*), meerkikker (*Pelophylax ridibundus*), bruine kikker (*Rana temporaria*) en de gewone pad (*Bufo bufo*) te vangen en deze vervolgens weer uit te zetten, voor zover deze handelingen plaatsvinden met het oog op gebruik van deze dieren bij onderzoek en onderwijs.
2. De in het eerste lid bedoelde uit het ei voortgekomen dieren moeten, voordat de metamorfose is voltooid, weer uitgezet worden op de oorspronkelijke vangplaats.

Hoofdstuk 7. Tegemoetkomingen faunaschade

Artikel 7.1 De aanvraag om tegemoetkoming

1. Een aanvraag om een tegemoetkoming als bedoeld in artikel 6.1 van de wet, wordt door de aanvrager langs elektronische weg bij BIJ12 ingediend op een daartoe vastgesteld formulier met bijlagen.
2. De aanvraag wordt ingediend uiterlijk binnen zeven werkdagen, nadat de aanvrager de schade heeft geconstateerd.
3. Schade welke niet binnen zeven werkdagen na constatering door de aanvrager op het in het eerste lid van dit artikel vermelde formulier met bijlagen bij BIJ12 is ingediend, komt niet voor een tegemoetkoming in aanmerking.

Artikel 7.2 Taxatie van de schade

1. De aanvrager zal het gewas, de teelt of de producten, waarop de aanvraag om tegemoetkoming betrekking heeft, niet eerder oogsten of anderszins van zijn bedrijf afvoeren, dan nadat de schade definitief is getaxeerd door de taxateur.
2. Indien de aanvrager opmerkingen over het formulier 'bevestiging taxatie grondgebruiker' kenbaar wil maken, zendt hij zijn reactie binnen acht werkdagen per e-mail of per post naar BIJ12.

Hoofdstuk 8. Houtopstanden

Artikel 8.1 Melding van een velling

1. Een melding als bedoeld in artikel 4.2, eerste lid, van de wet, voldoet aan de volgende vereisten:
 - a. een melding wordt niet minder dan vier weken voorafgaand aan de velling gedaan en niet langer dan één jaar voorafgaand aan de velling;
 - b. nadat de melding is ingediend, dient de melder vier weken te wachten met de uitvoering van de velling;
 - c. een melding wordt gedaan via een daartoe door gedeputeerde staten vastgesteld formulier;
 - d. het meldingsformulier is juist en volledig ingevuld en ondertekend en is desgevraagd voorzien van bijlagen.
2. Gedeputeerde staten kunnen ontheffing verlenen van het bepaalde in het eerste lid van dit artikel indien er sprake is van spoedeisende omstandigheden.

Artikel 8.2 Bosbouwkundig verantwoorde wijze van herbeplanting

Een bosbouwkundig verantwoorde herbeplanting, bedoeld in artikel 4.3, eerste lid, van de wet, voldoet in elk geval aan de volgende vereisten:

- a. de oppervlakte van de herbeplanting is ten minste even groot als de gevelde of teniet gegane oppervlakte;
- b. de herbeplante houtopstand kan, gelet op de bodemkwaliteit en de waterhuishouding ter plaatse, uitgroeien tot een volwaardige en duurzame houtopstand;
- c. de herbeplante houtopstand vormt binnen een periode van vijf à tien jaar een gesloten kronendak;
- d. het gebruik van sierheesters, tuinsoorten, en soorten die naar het oordeel van gedeputeerde staten een gevaar vormen voor de natuurlijke biodiversiteit ter plaatse, is niet toegestaan;
- e. herbeplanting binnen Natura 2000-gebieden vindt plaats op een wijze en met soorten die geen schade toebrengen aan de natuurlijke kenmerken en de instandhoudingsdoelstellingen, bedoeld in artikel 2.1, vierde lid, van de wet;
- f. de herbeplante houtopstand vertegenwoordigt ten minste vergelijkbare ecologische en landschappelijke waarden ten opzichte van de gevelde of teniet gegane houtopstand in kwantiteit en kwaliteit;
- g. een spontane natuurlijke verjonging, die aan de eisen voldoet zoals in dit artikel is beschreven, is een toegestane vorm van bosbouwkundig verantwoorde wijze van herbeplanting.

Artikel 8.3 Herbeplanting op andere grond

1. Herbeplanting op andere grond als bedoeld in artikel 4.5, eerste lid, van de wet, voldoet in elk geval aan de volgende vereisten:
 - a. de andere grond is gelegen in de provincie Zeeland;
 - b. de andere grond is onbeplant en vrij van een plicht tot herbeplanting, als bedoeld in artikel 4.3 van de wet;
 - c. de andere grond is vrij van een plicht tot natuurcompensatie;
 - d. op de andere grond rust niet reeds een verplichting tot mitigatie of compensatie op grond waarvan bomen dienen te worden aangeplant;
 - e. beplanting van de andere grond gaat niet ten koste van beschermde natuurwaarden en bijzondere landschappelijke waarden in het betreffende gebied;
 - f. de gevelde of teniet gegane houtopstand maakt geen onderdeel uit van een boskern die daardoor in oppervlakte afneemt;
 - g. de gevelde of teniet gegane houtopstand betreft geen landschapselement of een andere kleine houtopstand met een belangrijke ecologische of landschappelijke functie;
 - h. de gevelde of teniet gegane houtopstand draagt niet bij aan de instandhoudingsdoelstellingen, bedoeld in artikel 2.1, vierde lid, van de wet;
 - i. de gevelde of teniet gegane houtopstand betreft geen oude bosgroeiplaats waarbij sprake is van een goed ontwikkelde bosbodem;
 - j. de aanplant is bosbouwkundig verantwoord als bedoeld in artikel 8.2 van deze verordening;
 - k. de aanvraag voor herbeplanting op andere grond geschiedt uiterlijk twee jaar na de velling;
 - l. de aanvraag wordt gedaan middels indiening van een daartoe door gedeputeerde staten vastgesteld formulier;
 - m. het formulier is juist en volledig ingevuld en ondertekend en is desgevraagd voorzien van bijlagen.
2. Indien de houtopstand moet wijken om een werk overeenkomstig een goedgekeurd bestemmingsplan mogelijk te maken, zijn de vereisten, bedoeld in het eerste lid, aanhef en onderdeel g tot en met i, niet van toepassing.

Artikel 8.4 Vrijstelling van melding

Het verbod, bedoeld in artikel 4.2, eerste lid, van de wet, is niet van toepassing op het kappen van verjongingsgaten, indien:

- a. deze niet groter zijn dan anderhalf maal de boomhoogte;
- b. deze gezamenlijk niet meer oppervlakte beslaan dan 10% van het bosperceel, en;
- c. het kappen maximaal één keer per vier jaar plaatsvindt.

Artikel 8.5 Vrijstelling van plicht tot herbeplanting

Het door natuurlijke ontwikkelingen teniet gaan van houtopstanden, indien dit het gevolg is van vernatting door natuurlijke processen of vernatting als onderdeel van anti-verdrogingsmaatregelen, is vrijgesteld van de plicht tot herbeplanting, bedoeld in artikel 4.3, eerste lid, van de wet.

Hoofdstuk 9. Bijzondere situaties

Artikel 9.1 Hardheidsclausule

Gedeputeerde staten kunnen in individuele gevallen bepalingen vastgesteld bij of krachtens deze verordening buiten toepassing laten of daarvan afwijken, voor zover toepassing gelet op de betrokken belangen zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Hoofdstuk 10. Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 10.1 Intrekken

De Verordening Flora- en faunawet Zeeland (Pb 2003, nr. 6) wordt ingetrokken.

Artikel 10.2 Wijzigen/opschorten

1. Gedeputeerde staten kunnen de bijlagen bij deze verordening wijzigen.
2. Gedeputeerde staten kunnen de werking van bepalingen vastgesteld bij of krachtens deze verordening voor een bepaalde tijd opschorten, indien en voor zolang bijzondere weersomstandigheden dat naar hun oordeel vergen.

Artikel 10.3 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 januari 2017.

Artikel 10.4 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening Wet natuurbescherming Zeeland 2017

Aldus vastgesteld in de vergadering van provinciale staten van

Drs. J.M.M. Polman, voorzitter
Drs. P. Joosse, griffier

Uitgegeven
De secretaris, A.W. Smit

BIJLAGE I BIJ DE VERORDENING WET NATUURBESCHERMING ZEELAND 2017

Schadesoorten als bedoeld in artikel 3.15, derde lid, van de wet en in artikel 6.1 van deze verordening:

- Brandgans
- Ekster
- Fazant
- Grauwe gans
- Haas
- Holenduif
- Knobbelzwaan
- Kolgans
- Meerkoet
- Rietgans
- Rotgans
- Smient
- Spreeuw
- Wilde eend
- Woelrat

BIJLAGE II BIJ DE VERORDENING WET NATUURBESCHERMING ZEELAND 2017

Schadesoorten als bedoeld in artikel 6.2, eerste lid, van deze verordening:

Soort	Brandgans (<i>Branta leucopsis</i>)
Belang:	Ter voorkoming van ernstige schade aan met name de gewassen, veehouderijen, bossen, visgronden, wateren of andere vormen van eigendom
Gebied:	De gehele provincie Zeeland
Periode:	Jaarrond

BIJLAGE III BIJ DE VERORDENING WET NATUURBESCHERMING ZEELAND 2017

Schadesoorten als bedoeld in artikel 6.2, tweede lid, van deze verordening:

Soort	Spreeuw (<i>Sturnus vulgaris</i>)
Belang:	Ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen, visserij of wateren
Gebied:	De gehele provincie Zeeland
Periode:	Jaarrond, tussen zonsopgang en zonsondergang
Toegestane middelen/methoden:	het geweer
Specifieke voorschriften:	Alleen als men beschikt over de door de grondgebruiker verleende en vereiste schriftelijke toestemming

Soort	Wilde eend (<i>Anas platyrhynchos</i>)
Belang:	Ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen, visserij of wateren
Gebied:	De gehele provincie Zeeland
Periode:	Jaarrond, tussen zonsopgang en zonsondergang
Toegestane middelen/methoden:	het geweer
Specifieke voorschriften:	Alleen als men beschikt over de door de grondgebruiker verleende en vereiste schriftelijke toestemming

BIJLAGE IV BIJ DE VERORDENING WET NATUURBESCHERMING ZEELAND 2017

Soorten als bedoeld in artikel 3.10, eerste lid, van de wet en artikel 6.4, eerste lid, van deze verordening:

- Aardmuis
- Bastaardkikker/Middelste groene kikker
- Bosmuis
- Bruine kikker
- Bunzing
- Dwergmuis
- Dwergspitsmuis
- Egel
- Gewone bosspitsmuis
- Gewone pad
- Haas
- Hermelijn
- Huisspitsmuis
- Kleine watersalamander
- Konijn
- Meerkikker
- Ondergrondse woelmuis
- Ree
- Rosse woelmuis
- Tweekleurige bosspitsmuis
- Veldmuis
- Vos
- Wezel
- Woelrat

TOELICHTING BIJ DE VERORDENING WET NATUURBESCHERMING ZEELAND 2017

Hoofdstuk 2. Vrijstelling beweiden en bemesten

1. Algemeen

In artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming (hierna: de Wnb) is een verbod opgenomen om, zonder vergunning van gedeputeerde staten, of in uitzonderingsgevallen de minister, handelingen te verrichten of projecten te realiseren die, gelet op de instandhoudingsdoelstelling, de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een Natura 2000-gebied kunnen verslechteren of een significant verstoring effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Op grond van artikel 2.9, tweede lid, van de Wnb geldt een uitzondering op de vergunningplicht voor 'bestaand gebruik'. Veelal is sprake van sinds jaar en dag bestaand gebruik van de betrokken percelen. Op 4 februari 2015, zaaknummer 201305073, heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State een uitspraak gedaan waaruit blijkt dat niet op voorhand kan worden uitgesloten dat het weiden van koeien en het uitrijden van mest nabij een Natura 2000-gebied vergunningplichtig is, omdat deze activiteiten kunnen leiden tot verslechtering van de kwaliteit van de habitats in het Natura 2000-gebied. Veelal is sprake van sinds jaar en dag bestaand gebruik van de betrokken percelen. Onduidelijk is echter welke onderbouwing noodzakelijk is om een beroep te kunnen doen op de vrijstelling van de vergunningplicht als bedoeld in artikel 2.9, tweede lid, van de Wnb.

In de gebiedsanalyses van de programmatische aanpak stikstof 2015-2021 is rekening gehouden met de stikstofdepositie als gevolg van bestaande beweiding en bemesting, en is vastgesteld dat deze depositie in het licht van de voorziene maatregelen in het programma niet leidt tot verslechtering van de kwaliteit van de stikstofgevoelige habitats in de Natura 2000-gebieden die in het programma zijn opgenomen. Ook op basis van het programma is echter nog discussie mogelijk over al dan niet gewijzigd gebruik en nieuw gebruik.

Voorgaande betekent dat in veel gevallen een vergunningprocedure aangewezen kan zijn. Deze onzekerheid voor de agrarische sector en de lasten voor de sector en de bevoegde gezagen, zijn voor de staatssecretaris van Economische Zaken aanleiding geweest op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 het weiden van vee en het gebruik van meststoffen vrij te stellen van de vergunningplicht in het Besluit van 9 februari 2016, houdende wijziging van het Besluit vergunningen Natuurbeschermingswet 1998 (hierna: het Besluit) in verband met vrijstelling van de vergunningplicht voor weiden van vee en gebruiken van meststoffen. Dit Besluit wordt echter met de inwerkingtreding van de Wnb op 1 januari 2017 ingetrokken. Voorliggende verordening voorziet in een continuering van de vrijstelling zoals deze was opgenomen in het Besluit.

2. Artikelsgewijs

In dit artikel wordt op grond van artikel 2.9, derde lid, van de Wnb, een vrijstelling opgenomen van het verbod om zonder vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb, vee te weiden en meststoffen te gebruiken. De vrijstelling ziet op het weiden van alle soorten vee en het op of in de bodem brengen organische en dierlijke meststoffen en kunstmest. Voor dergelijke activiteiten schrijft artikel 6, tweede lid, van de Habitatrichtlijn uitsluitend de verplichting voor om passende maatregelen te treffen ten behoeve van het voorkomen van verslechtering van de kwaliteit van natuurlijke habitats (en van verstoring van soorten) in Natura 2000-gebieden. Dit is de basis voor de generieke vrijstellingsmogelijkheid die is opgenomen in artikel 2.9, derde lid, van de Wnb. Voor zover een dergelijke verslechtering aan de orde zou kunnen zijn, zijn er voldoende instrumenten naast de vergunningplicht om tijdig te kunnen ingrijpen.

Hoofdstuk 3. Faunabeheereenheden

1. Algemeen

Faunabeheereenheden vervullen in het huidige faunabeleid een essentiële rol, omdat zij zorgen voor een maatschappelijke en gebiedsgerichte inbedding van het faunabeheer. In het bestuur van de faunabeheereenheden zijn de maatschappelijke geleidingen vertegenwoordigd die belang hebben bij de uitvoering van het faunabeleid, zoals jagers, de landbouwsector en de organisaties die natuurterreinen beheren. Met de inwerkingtreding van de Wnb dient het bestuur te worden uitgebreid met een vertegenwoordiging van maatschappelijke organisaties die het doel behartigen van een duurzaam beheer van populaties van in het wild levende dieren in de regio waartoe het werkgebied van de faunabeheereenheid behoort (artikel 3.12, tweede lid, van de Wnb).

Provinciale staten dienen bij verordening regels te stellen waaraan in hun provincie werkzame faunabeheereenheden dienen te voldoen (artikel 3.12, negende lid, van de Wnb). Deze regels kunnen in elk geval betrekking hebben op de omvang en begrenzing van het werkgebied van de faunabeheereenheid (3.12, negende lid, onderdeel a, van de Wnb) en de vertegenwoordiging van maatschappelijke organisaties in het bestuur van de faunabeheereenheid (3.12, negende lid, onderdeel d, van de Wnb).

2. Artikelsgewijs

Artikel 3.1 Eisen aan de faunabeheereenheid

In Zeeland is op dit moment één faunabeheereenheid actief. Dit artikel voorziet erin dat de huidige situatie zich kan voortzetten. De vorming van meerdere faunabeheereenheden binnen de provincie Zeeland is niet mogelijk.

Artikel 3.2 Bestuurssamenstelling

Om draagvlak voor het te voeren faunabeheer te verkrijgen is een brede maatschappelijke samenstelling van het bestuur een pré. Vanuit dit uitgangspunt wordt een bestuur samengesteld uit vertegenwoordigers van de in her eerste en tweede lid genoemde organisaties. Bij de inwerkingtreding van de Flora- en faunawet hebben de in het eerste lid genoemde organisaties aangegeven het faunabeheer in Zeeland gezamenlijk vorm te willen geven. Vanwege het belang van de grondgebruiker bij een goed functionerende faunabeheereenheid, hecht de provincie aan een goede vertegenwoordiging van deze groepering in de faunabeheereenheid. Naast de belangen van grondgebruikers bij een goed functionerende faunabeheereenheid, liggen deze er ook voor de natuurterrein behorende organisaties. In natuurgebieden voorkomende dieren hebben in veel gevallen een duidelijke invloed op de omgeving. Omgekeerd kan het ook zo zijn dat (schade beperkende) maatregelen in de landbouwgebieden hun weerslag hebben op het functioneren van het natuurgebied. Niet alleen vanwege wederzijdse beïnvloeding hebben natuur behorende organisaties belang bij samenwerking in een faunabeheereenheid. Ook indien, uit oogpunt van (natuur)beheer maatregelen met betrekking tot dieren in een natuurgebied getroffen moeten worden, zal dit, in geval hiervoor ontheffing benodigd is, middels tussenkomst van een faunabeheereenheid moeten geschieden. Gelet op de specifieke deskundigheid die dit vraagt, en het direct belang van de betrokken organisaties, is een belangrijke rol van de natuurterrein behorende organisaties in de faunabeheereenheid gewenst. Hiermee wordt het onder de Flora- en faunawet geldende beleid voortgezet.

Daarnaast dient met de inwerkingtreding van de Wnb het bestuur te worden uitgebreid met een vertegenwoordiging van maatschappelijke organisaties die het doel behartigen van een duurzaam beheer van populaties van in het wild levende dieren in de regio waartoe het werkgebied van de faunabeheereenheid behoort.

Hoewel vanuit de betrokken organisaties meerdere vertegenwoordigers in het bestuur kunnen zitten, kan er slechts één vertegenwoordiger worden voorgedragen voor een bestuurszetel en daarmee een stem in het bestuur van de faunabeheereenheid. Hiermee wordt de huidige werkwijze binnen de faunabeheereenheid voortgezet.

De onafhankelijke voorzitter is - bij staking van stemmen - de doorslaggevende stem in het bestuur van de faunabeheereenheid. Deze onafhankelijkheid wordt geborgd door middel van benoeming van de voorzitter door gedeputeerde staten.

Hoofdstuk 4. Faunabeheerplannen

1. Algemeen

Eisen aan het faunabeheerplan waren voorheen opgenomen in de Flora- en faunawet en het Besluit faunabeheer. Deze eisen hadden uitsluitend betrekking op populatiebeheer en schadebestrijding op basis van ontheffingen. In de Wnb is de reikwijdte van het faunabeheerplan uitgebreid tot schadebestrijding op basis van vrijstellingen en jacht. De bevoegdheid eisen te stellen aan faunabeheerplannen is op grond van de Wnb gedecentraliseerd aan provincies.

Het faunabeheerplan voorziet in een samenhangende aanpak van populatiebeheer en schadebestrijding door faunabeheereenheden en met de inwerkingtreding van de Wnb tevens schadebestrijding op basis van vrijstellingen door grondgebruikers en de uitoefening van de jacht op de door de minister aangegeven wildsoorten. Het door het bestuur van de faunabeheereenheid vast te stellen faunabeheerplan vervult hiermee een centrale rol in de Wnb. Provinciale staten stellen vast aan welke eisen het faunabeheerplan moet voldoen. Het faunabeheerplan behoeft vervolgens nog de goedkeuring van gedeputeerde staten.

2. Artikelsgewijs

Artikel 4.2. Reikwijdte faunabeheerplan

Uitgangspunt van het systeem van faunabeheer is dat er in een bepaald gebied gedurende een langere periode integraal beheer wordt gevoerd. Om dat te bereiken moet het faunabeheerplan gelden voor een deel van het werkgebied van de faunabeheereenheid dat groot genoeg is om een verantwoord en duurzaam faunabeheer te kunnen voeren in samenhang met schadebestrijding en de uitoefening van de jacht.

De eis dat het faunabeheerplan geldt voor ten minste 5000 hectare van het gehele werkgebied van de faunabeheereenheid is een continuering van de eis zoals deze op basis van het Besluit faunabeheer gold en is in de uitvoeringspraktijk van de afgelopen decennia een bruikbare en werkbare maat gebleken.

Artikel 4.3 Geldigheidsduur faunabeheerplan

Ingevolge het voorheen geldende Besluit faunabeheer gold dat het faunabeheerplan een geldigheidsduur heeft van ten hoogste 5 jaar (artikel 11 Besluit faunabeheer). Deze eis is met de intrekking van het Besluit

faunabeheer komen te vervallen. Gelet op de samenhangende aanpak van populatiebeheer, schadebestrijding en de uitoefening van de jacht waarin het faunabeheerplan voorziet, is het van belang dat het faunabeheerplan voor verschillende jaren geldig is. Dit artikel bepaalt daarom dat in het faunabeheerplan wordt aangegeven dat het een maximale geldigheidsduur heeft van maximaal 6 jaar. Hiermee wordt aangesloten op de looptijd van andere planperiodes, zoals Natura 2000-beheerplannen, zodat het faunabeheerplan hierop afgestemd kan worden. De faunabeheereenheid kan het faunabeheerplan ook tussentijds wijzigen, bijvoorbeeld als ontwikkelingen in dierenpopulaties of ontwikkelingen in schade daartoe aanleiding geven. In uitzonderlijke gevallen kunnen gedeputeerde staten de geldigheidsduur van het faunabeheerplan eenmaal met maximaal één jaar verlengen.

Artikel 4.4 Eisen aan faunabeheerplan - Algemeen

De eisen die in dit artikel gesteld zijn, zijn grotendeels dezelfde eisen die voorheen golden op grond van artikel 10 van het Besluit faunabeheer. Ter borging van de continuïteit van de Faunabeheereenheid en faunabeheerplannen is het wenselijk de regels uit het Besluit faunabeheer voort te zetten en tevens aanvullend regels te stellen.

Zoals in het algemeen deel toegelicht, heeft het faunabeheerplan, naast populatiebeheer en schadebestrijding op basis van ontheffingen, ingevolge de Wnb een bredere functie en tevens betrekking op schadebestrijding op basis van vrijstellingen en de uitoefening van de jacht.

Voor schadebestrijding en jacht voorziet het faunabeheerplan in een samenhangende aanpak van populatiebeheer en schadebestrijding door de faunabeheereenheid, schadebestrijding op basis van vrijstellingen door grondgebruikers en de uitoefening van de jacht. Het is wenselijk dat onder regie van de faunabeheereenheid deze inspanningen bij het opstellen van het faunabeheerplan op elkaar worden afgestemd. Zo zijn bijvoorbeeld konijn en houtduif bejaagbaar wild, maar vallen deze soorten ook onder de landelijke vrijstelling ten behoeve van schadebestrijding.

Artikel 4.5 Eisen aan een faunabeheerplan - Duurzaam beheer van populaties en schadebestrijding op basis van ontheffingen

Voor populatiebeheer en schadebestrijding op basis van ontheffingen fungeert het faunabeheerplan als onderbouwing voor ontheffingverlening. Dit onderdeel van het faunabeheerplan bevat daarom exacte uitwerking van de eisen genoemd in dit artikel. Het faunabeheerplan dient als het ware het complete faunabeheer te beschrijven. Daarbij moet onder andere aandacht zijn voor de uitvoering van het beheer in verleden en toekomst, de opgetreden schade in het verleden en de dreigende schade in de toekomst, de trends qua aantallen en de gewenste stand in relatie tot de staat van instandhouding. Ook kan de natuurlijke draagkracht van gebieden in het plan worden betrokken.

Artikel 4.6 Eisen aan een faunabeheerplan - Schadebestrijding op basis van vrijstellingen

Voor schadebestrijding op basis van vrijstellingen fungeert het faunabeheerplan als koepel. Het is aan de grondgebruikers om binnen het kader van het faunabeheerplan te bepalen wat aan schadebestrijding nodig is.

Artikel 4.7 Eisen aan een faunabeheerplan - Uitoefening jacht

Hoewel de Wnb in artikel 3.12, eerste lid aangeeft dat ook de uitoefening van de jacht moet geschieden overeenkomstig een faunabeheerplan, biedt de Wnb weinig ruimte om regels te stellen aan faunabeheerplannen ten aanzien van de jacht. Bovendien blijkt uit de wetsgeschiedenis dat het niet de bedoeling is vooraf afschotplannen te maken ter uitoefening van de jacht. De Wnb regelt centraal al het noodzakelijke ten aanzien van de jacht.

Onder andere op basis van de op grond van artikel 3.13 van de Wnb verplicht door jachtaktehouders te overleggen afschotgegevens wordt in het faunabeheerplan richting gegeven aan de nodige inspanningen. In aanvulling op de wettelijke bepalingen is het wenselijk om via het faunabeheerplan inzicht te krijgen in de uitoefening van de jacht. De jachthouder moet, met inachtneming van het faunabeheerplan, bepalen wat in zijn jachtveld nodig is om een redelijke wildstand te handhaven. Daarnaast staat de uitoefening van de jacht in dienst van schadebestrijding. Deze samenhang met schadebestrijding en een inschatting van de mate waarin wildsoorten jacht verdragen, moet uit het faunabeheerplan blijken.

Artikel 4.8 Goedkeuring faunabeheerplan

Faunabeheerplannen moeten om voor goedkeuring door gedeputeerde staten in aanmerking te komen, voldoen aan de eisen die voortvloeien uit de wet en het in deze verordening bepaalde. Doordat een faunabeheerplan meer dan voorheen dient als kader voor de uitvoering van jacht, schadebestrijding en populatiebeheer, is het van belang dat gedeputeerde staten nauwkeurig beoordelen of een vastgesteld plan aan de gestelde eisen voldoet. Daarnaast dient bij de vaststelling van een faunabeheerplan rekening gehouden te worden met de relevante vastgestelde beleidskaders, zoals de provinciale natuurvisie, Natura 2000-beheerplannen en het door gedeputeerde staten vastgesteld beleid met betrekking tot populatiebeheer, schadebestrijding en jacht.

Hoofdstuk 5. Wildbeheereenheden

1. Algemeen

Op grond van de Wnb geldt dat jachthouders met een jachtakte zich met anderen verplicht organiseren in een wildbeheereenheid, ter uitvoering van het door de faunabeheereenheid vastgestelde faunabeheerplan en om te bevorderen dat een duurzaam beheer van populaties van in het wild levende dieren, bestrijding van schadeveroorzakende dieren en jacht worden uitgevoerd in samenwerking met en ten dienste van grondgebruikers of terreinbeheerders. Ook grondgebruikers en terreinbeheerders kunnen lid worden van de vereniging (artikel 3.14, eerste lid, van de Wnb). In de Wnb hebben de wildbeheereenheden een meer prominente rol gekregen dan in de Flora- en faunawet. Het zijn over het algemeen de wildbeheereenheden die uitvoering zullen geven aan het faunabeheerplan. Zij zullen in de praktijk de beheerdaden verrichten op grond van de provinciale ontheffing voor beheer en zij bevorderen dat de aangesloten jachthouders de jacht en de schadebestrijding uitvoeren overeenkomstig het faunabeheerplan en ten dienste van de grondgebruikers.

Daarnaast adviseren de wildbeheereenheden de faunabeheereenheid over de inhoud van de faunabeheerplannen en leveren zij – op basis van tellingen en een afschotregistratie – de gegevens aan ten behoeve van het faunabeheerplan.

De toekenning van deze taken en verantwoordelijkheden aan de wildbeheereenheden vindt haar rechtvaardiging in het feit dat deze samenwerkingsverbanden bij uitstek streekgebonden zijn. Om de wildbeheereenheden deze taken effectief te kunnen laten uitvoeren, is in de Wnb voorzien dat alle van het geweer gebruikmakende jachthouders – jachthouders met een jachtakte – binnen het werkgebied van een wildbeheereenheid zich bij deze eenheid moeten aansluiten. Dit versterkt het streekgebonden karakter van schadebestrijding, beheer en jacht met het geweer nog verder. De wildbeheereenheden zijn gehouden uitvoering te geven aan het door de faunabeheereenheid vastgestelde faunabeheerplan.

2. Artikelsgewijs

Artikel 5.1 Omvang en begrenzing

De werkgebieden van de wildbeheereenheden dienen van voldoende omvang te zijn voor een effectieve invulling van de werkzaamheden. Provinciale staten stellen bij verordening regels aan de omvang van de werkgebieden. Van belang is daarbij de grootte van de leefgebieden van de diersoorten die worden beheerd op grond van het faunabeheerplan. Wanneer de werkgebieden van de wildbeheereenheden te klein zijn, dan zal de uitvoering van het beheer onvoldoende samenhangend zijn en onvoldoende kunnen worden gecoördineerd. Er zijn wildbeheereenheden met een werkgebied dat provinciegrensoverschrijdend is. Dit is mogelijk wanneer ze voor het deel van het werkgebied dat is gelegen in de provincie Zeeland aan de bij deze verordening gestelde eisen voldoen. De wildbeheereenheden hebben een aaneengesloten werkgebied; dat wil zeggen dat er geen delen van het werkgebied zijn die niet zijn verbonden met de rest van het werkgebied.

Op grond van deze verordening is het mogelijk dat wildbeheereenheden die te klein zijn om te voldoen aan de oppervlakte-eis een samenwerkingsovereenkomst aangaan met een naburige wildbeheereenheid. Deze overeenkomst richt zich op afstemming van beheer.

Omdat er enkele wildbeheereenheden bij de inwerkingtreding van de Wnb mogelijk nog niet voldoen aan de oppervlakte-eis, kunnen gedeputeerde staten - als overgangsmaatregel - ontheffing verlenen van deze eisen, om de betreffende wildbeheereenheden de gelegenheid te geven de samenwerking te zoeken met een naburige wildbeheereenheid.

Met dit artikel wordt beoogd dat voor iedere jachthouder duidelijk is bij welke wildbeheereenheid hij zich dient aan te sluiten. Publicatie op het internet van de begrenzing van het werkgebied van de wildbeheereenheid door zowel de wildbeheereenheid zelf als de faunabeheereenheid draagt hier aan bij. Voor de faunabeheereenheid is het tevens van belang om in het kader van het opstellen van het faunabeheerplan op de hoogte te zijn van de actuele begrenzing.

Artikel 5.2 Jachthouders met jachtakte en verenigd in wildbeheereenheid

Op grond van de Wnb heeft een wildbeheereenheid de rechtsvorm van een vereniging. Ook grondgebruikers, terreinbeheerders en jachthouders zonder jachtakte kunnen lid worden van de vereniging. Omdat een aantal wildbeheereenheden deelnemers kennen die geen lid zijn van de vereniging, kan er onduidelijkheid ontstaan ten aanzien van de rechten van deze deelnemers. Daarom is in het tweede lid van dit artikel bepaald dat aansluiting plaatsvindt door middel van het lidmaatschap van de vereniging.

Artikel 5.3 Lidmaatschap en geschillen

Het niet handelen conform het faunabeheerplan kan aanleiding zijn om het lidmaatschap van een wildbeheereenheid te beëindigen. Dit heeft verstrekende gevolgen voor de jachthouder die het betreft, aangezien deze in de regel dan geen jachtakte kan verkrijgen. Het is het bestuur van de wildbeheereenheid dat kan beslissen om het lidmaatschap te beëindigen voor een te bepalen periode. Ten aanzien

van het voornemen voor een dergelijke beslissing wordt door het bestuur van de wildbeheereenheid een advies ingewonnen bij het bestuur van de faunabeheereenheid. Het is immers de faunabeheereenheid die, op grond van feiten, kan beoordelen of het handelen van een lid van de een wildbeheereenheid in strijd is met het door de faunabeheereenheid opgestelde faunabeheerplan. De wildbeheereenheden hebben een gezamenlijke geschillenregeling om onder meer geschillen ten aanzien van beëindiging van het lidmaatschap te behandelen.

Artikel 5.4 Rapportage

In het faunabeheerplan is geregeld welke gegevens verzameld dienen te worden ter onderbouwing van ontheffingen voor faunabeheer. Deze gegevens worden voor een belangrijk deel verzameld door de wildbeheereenheden en hun leden.

Artikel 5.5 Uitzondering lidmaatschap

Gezien het belang dat anderen bij de werkzaamheden van de wildbeheereenheden kunnen hebben, zoals grondgebruikers – niet zijnde jachtaktehouders – uit de streek, is in de Wnb voorzien dat ook zij lid kunnen worden van een wildbeheereenheid. Voor grote terrein beherende organisaties zal de verplichting om zich aan te sluiten bij wildbeheereenheden veelal weinig meerwaarde hebben: een samenhangend en verantwoord beheer van hun terreinen is verzekerd gelet op de aard van de organisatie en de omvang van hun terreinen. Medewerkers van deze organisaties die in het bezit zijn van een jachtakte kunnen worden beschouwd als jachthouders met een jachtakte, wanneer ze jagen op de gronden in bezit van de werkgever. De Wnb (artikel 3.14, tweede lid, onderdeel b) biedt de mogelijkheid aan provincies om deze personen van de aansluitplicht vrij te stellen bij verordening. Voorwaarde is wel dat zij zijn aangesloten bij een faunabeheereenheid en op grond daarvan deelnemen aan de gegevensverzameling ten behoeve van het faunabeheerplan en de uitvoering daarvan.

Hoofdstuk 6. Vrijstelling soorten

1. Algemeen

Op grond van de Wnb heeft provinciale staten de bevoegdheid om dieren van soorten aan te wijzen die in hun provincie schade veroorzaken. Voorwaarde voor aanwijzing is dat de soort niet in zijn voortbestaan wordt bedreigd of dat gevaar loopt. Bij een voorgenomen aanwijzing zal steeds moeten worden gezien of de soort de bestrijding kan verdragen.

Van deze bevoegdheid wordt gebruik gemaakt door in deze verordening de soorten aan te wijzen die onder de Flora- en faunawet waren vrijgesteld.

Evenals onder de Flora- en faunawet kan de grondgebruiker worden vrijgesteld van een aantal in de Wnb verboden handelingen, met het oog op de bestrijding van schadelijke dieren op zijn grond en in of aan zijn opstallen. Heel in het kort betreft het de verboden om de dieren opzettelijk te (ver)storen of te doden. Schadebestrijding is aan de orde als preventieve maatregelen onvoldoende soelaas bieden en jacht niet mogelijk is, bijvoorbeeld bij vogelsoorten waarop de Vogelrichtlijn geen jacht toestaat of als het noodzakelijk is om deze buiten de jachtseizoenen te bestrijden.

Voorts was onder de Flora- en faunawet een aantal soorten vrijgesteld van de verbodsbepalingen uit de Flora- en faunawet. Deze soorten mochten opzettelijk worden verontrust, gevangen of gedood indien dit nodig was in het kader van een ruimtelijke inrichting of ontwikkeling of bestendig beheer en onderhoud. Het betrof algemeen voorkomende soorten die niet in hun voortbestaan werden bedreigd of het gevaar liepen in hun voortbestaan te worden bedreigd. Een aantal van deze soorten wordt ook door de wet beschermd. Het betreft hier uitsluitend soorten die zijn beschermd op grond van artikel 3.10, eerste lid, van de Wnb, de zogenaamde nationaal beschermde soorten. Deze soorten zijn niet beschermd op grond van internationale verdragen zoals de Habitatrichtlijn, de Vogelrichtlijn, het Verdrag van Bern of het Verdrag van Bonn. Daarom is op grond van art. 3.10, tweede lid, van de Wnb een vrijstelling voor ruimtelijke inrichting of ontwikkeling en bestendig beheer en onderhoud mogelijk.

De handelingen die reeds onder de Flora- en faunawet waren vrijgesteld, zullen ook onder de Wnb natuurbescherming worden vrijgesteld.

2. Artikelsgewijs

Artikel 6.1. Schadesoorten

In artikel 6.1 (bijlage I) zijn de soorten aangewezen waarvan bekend is dat ze in de provincie Zeeland schade aanrichten en die niet in hun voortbestaan worden bedreigd of dat gevaar lopen. Dit zijn de soorten die onder de Flora- en faunawet eveneens als zodanig waren aangewezen.

Artikel 6.2. Vrijgestelde handelingen

De meeste soorten die onder de Flora- en faunawet waren aangewezen en vrijgesteld van het verbod om deze soorten te (ver)storen zijn niet meer terug te vinden in bijlage II. Op grond van de Wnb is het niet verboden deze soorten opzettelijk te (ver)storen. Evenmin worden deze soorten in hun voortbestaan

bedreigt of lopen dat gevaar. Het betreft ekster, fazant, grauwe gans, haas, holenduif, knobbelzwaan, kolgans, meerkoet, rietgans, rotgans, smient en woelrat. Voor wat betreft haas en woelrat geldt geen verbod op het opzettelijk (ver)storen (beschermingsregime andere soorten). De overige soorten betreffen allen vogels (beschermingsregime soorten Vogelrichtlijn). Voor deze soorten geldt het verbod op het opzettelijk storen alleen als de storing van wezenlijke invloed is op de staat van instandhouding van de desbetreffende vogelsoort.

Brandgans is een soort, genoemd in bijlage II bij het Verdrag van Bern (beschermingsregime soorten Habitatrichtlijn). Het is derhalve verboden om brandgans opzettelijk te verstoren.

Naast de vrijstelling voor het opzettelijk (ver)storen van brandgans (eerste lid) wordt, evenals onder de Flora- en faunawet, tevens vrijstelling gegeven om in afwijking van artikel 3.1, eerste lid, van de Wnb wilde eend en spreeuw opzettelijk te doden met behulp van een geweer ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen, visserij of wateren (tweede lid).

Wilde eend richt aan veel te velde staande landbouwgewassen belangrijke schade aan. Het betreft in hoofdzaak graan- en graszaadgewassen, blauwmaanzaad, peulvruchten, vollegronds groenteteelt, maïs en overige akkerbouwgewassen. Bovendien bestrijkt de periode waarin schade wordt aangericht het gehele groeiseizoen van deze gewassen.

Spreeuw richt in de fruitteelt belangrijke schade aan. Verstoren is onvoldoende om schade te voorkomen dan wel te beperken.

De populaties van wilde eend en spreeuw zijn dermate groot dat, bij doden ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen, de vrijgestelde handelingen niet leiden tot verslechtering van de staat van instandhouding van de soort.

Voor de andere aangewezen schadesoorten dan wilde eend en spreeuw moet volgens de provincie een zwaarder afwegingskader plaatsvinden en per situatie moet worden aangetoond dat er geen andere bevredigende oplossing bestaat (zoals het opzettelijk (ver)storen). Ontheffingen verdienen dan de voorkeur boven een algemene vrijstelling.

Artikel 6.3. Faunabeheerplan

Het faunabeheerplan voorziet in een samenhangende aanpak van populatiebeheer en schadebestrijding door faunabeheereenheden en met de inwerkingtreding van de Wnb tevens schadebestrijding op basis van vrijstellingen door grondgebruikers en de uitoefening van de jacht op de door de minister aangewezen wildsoorten.

Onder regie van de faunabeheereenheid worden deze inspanningen bij het opstellen van het faunabeheerplan op elkaar afgestemd. Het is aan de grondgebruikers om binnen het kader van het faunabeheerplan te bepalen wat aan schadebestrijding nodig is.

Op basis van de op grond van artikel 3.13 van de Wnb verplicht door jachttakehouders te overleggen afschotgegevens en de op grond van artikel 6.3, tweede lid van deze verordening te verstrekken gegevens, wordt in het faunabeheerplan richting gegeven aan de nodige inspanningen.

Omdat de vrijgestelde handelingen als bedoeld in artikel 6.2 moeten worden uitgevoerd overeenkomstig een goedgekeurd faunabeheerplan en over de uitvoering van de vrijgestelde handeling als bedoeld in artikel 6.2, tweede lid jaarlijks moet worden gerapporteerd aan de faunabeheereenheid wordt het risico voor het behoud van de vogelstand beperkt.

Artikel 6.4 Vrijstelling ruimtelijke inrichting of ontwikkeling, bestendig beheer of onderhoud

De soorten die in dit artikel zijn genoemd, zijn soorten die onder het regime van de Flora- en faunawet waren vrijgesteld en op grond van de wet als nationale soorten zijn beschermd. Voor deze soorten handhaaft de provincie Zeeland de vrijstellingen die onder de Flora- en faunawet golden. Deze soorten komen algemeen voor en de populaties van deze soorten verkeren in een gunstige staat van instandhouding. Tevens is het, juist bij soorten die zeer algemeen voorkomen, niet gewenst dat voor elke ruimtelijke ontwikkeling of ingreep in het kader van beheer en onderhoud een ontheffing aangevraagd moet worden. Uiteraard blijft wel de algemene zorgplicht (artikel 1.12 van de Wnb) van toepassing. Dit betekent dat het opzettelijk vangen en doden van de vrijgestelde diersoorten zoveel mogelijk voorkomen moet worden.

De vrijstelling is niet van toepassing indien voor de betreffende handeling wordt gewerkt met een door de minister goedgekeurde gedragscode als bedoeld in artikel 3.31, eerste lid, van de Wnb. Indien een gedragscode op werkzaamheden van toepassing wordt verklaard dan wordt daarmee tevens nadere invulling gegeven aan de zorgplicht en worden de werkzaamheden uitgevoerd op een wijze die het zorgvuldig omgaan met natuurbelangen borgt. Het werken via een dergelijke gedragscode heeft daarom de voorkeur boven het gebruikmaken van de onderhavige vrijstelling.

Artikel 6.5 Vrijstelling voor bescherming weidevogels

De vrijstelling voor het beschermen van weidevogels tegen landbouwwerkzaamheden en vee is overgenomen uit artikel 16a van het Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten en nader uitge-

werkt. Zodoende kunnen in de huidige praktijk de genoemde soorten beschermd worden tegen landbouwwerkzaamheden en vee zonder ontheffingprocedures.

Artikel 6.6 Vrijstelling ter veiligstelling tegen het verkeer

De vrijstelling voor het veilig stellen van soorten voor het verkeer is overgenomen uit artikel 13 van het Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten en nader uitgewerkt. Zodoende kunnen in de huidige praktijk de genoemde soorten beschermd worden tegen het verkeer zonder ontheffingprocedures.

Artikel 6.7 Vrijstelling voor onderzoek en onderwijs

De vrijstelling voor onderzoek en onderwijs is overgenomen uit artikel 16 van het Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten en is nader uitgewerkt. Zodoende kan de huidige praktijk van onderwijs en onderzoek zonder ontheffingprocedures worden voortgezet.

Hoofdstuk 7. Tegemoetkomingen faunaschade

1. Algemeen

Artikel 6.1 van de Wnb bepaalt dat gedeputeerde staten in voorkomende gevallen tegemoetkomingen verlenen in geleden schade door natuurlijk in het wild levende:

- a. vogels van vogelsoorten als bedoeld in artikel 1 van de Vogelrichtlijn, of
- b. dieren die worden genoemd in bijlage IV, onderdeel a, bij de Habitatrictlijn, bijlage II bij het Verdrag van Bern, bijlage I bij het Verdrag van Bonn of de bijlage, onderdeel a, bij deze wet.

Ter invulling van deze bevoegdheid stellen gedeputeerde staten beleidsregels vast.

In IPO-verband hebben de gezamenlijke provincies ervoor gekozen het verlenen van tegemoetkomingen in faunaschade te mandateren aan de uitvoeringsorganisatie BIJ12. Uit oogpunt van efficiëntie is een landelijke uitvoering met één loket en gebundelde kennis te prefereren. Daarnaast wordt uniformiteit in de uitvoering en rechtsgelijkheid over heel Nederland nagestreefd. In een afzonderlijk besluit worden de bevoegdheden met betrekking tot het verlenen van tegemoetkomingen gemandateerd aan BIJ12.

2. Artikelsgewijs

Artikel 7.1 De aanvraag om tegemoetkoming

In dit artikel wordt de elektronische wijze van indiening van een aanvraag om tegemoetkoming in schade veroorzaakt door natuurlijk in het wild levende beschermde diersoorten geregeld. Op grond van artikel 4:1 Algemene wet bestuursrecht moet de voorwaarde van elektronische indiening van een aanvraag bij wettelijk voorschrift worden geregeld.

Vereist is dat de schade zo spoedig mogelijk (binnen zeven werkdagen) bij BIJ12 wordt gemeld. BIJ12 is dan in de gelegenheid een taxateur ter plaatse een onderzoek naar de schadeveroorzakende diersoorten en de omvang van de schade te laten instellen. Een consulent faunazaken van BIJ12 kan dan ook adviseren hoe verdergaande schade kan worden voorkomen of beperkt. Aanvragen die later dan zeven werkdagen na constatering van de schade zijn ingediend worden afgewezen. Onder werkdagen worden verstaan: maandag tot en met vrijdag met uitzondering van algemeen erkende feestdagen als bedoeld in de Algemene termijnenwet.

Artikel 7.2 Taxatie van de schade

Dit artikel regelt in samenhang met de beleidsregels de wijze waarop de schade wordt vastgesteld. BIJ12 heeft een raamovereenkomst met taxatiebureaus die schade veroorzaakt door in het wild levende beschermde dieren taxeren.

De taxateur zal zijn bevindingen direct na de eindtaxatie bij de grondgebruiker achter laten of deze zo spoedig mogelijk toesturen. Voorzien is in de mogelijkheid dat de aanvrager zijn opmerkingen over de taxatie kan vermelden, dat de taxateur die opmerkingen van commentaar voorziet en dat de aanvrager kennis kan nemen van het commentaar van de taxateur.

Hoofdstuk 8. Houtopstanden

1. Algemeen

Eisen ten aanzien van houtopstanden waren voorheen opgenomen in de Boswet. Deze eisen hadden uitsluitend betrekking op velling en herbepanting. Was de doelstelling van de Boswet vooral gericht op de kwantiteit van houtopstanden (behoud van areaal), de Wnb is tevens gericht op kwaliteit van houtopstanden. Naast houtproductie spelen nu ook andere waarden een rol, zoals natuur- of landschapswaarden, alsmede de functie van een houtopstand.

De bevoegdheid eisen te stellen ten aanzien van houtopstanden is op grond van de Wnb gedecentraliseerd aan provincies. Provinciale staten kunnen bij verordening regels stellen die betrekking hebben op de melding (4.2, tweede lid), de bosbouwkundig verantwoorde wijze van herbepanting (4.3, derde lid) en herbepanting op andere grond (4.5, eerste lid). Daarnaast kunnen provinciale staten geheel of gedeeltelijk vrijstelling verlenen van een aantal in de Wnb bedoelde verboden of geboden.

2. Artikelsgewijs

Artikel 8.1 Melding van een velling

In artikel 4.2, eerste lid, van de Wnb is bepaald dat het vellen van een houtopstand vooraf bij gedeputeerde staten moet worden gemeld. In dit artikel worden regels gesteld over de melding. Deze regels hebben in ieder geval betrekking op de gegevens die bij de melding dienen te worden verstrekt en de wijze waarop de melding wordt gedaan. Gedeputeerde staten dienen zich aan de hand van de gegevens die de melder verstrekt, een goed beeld te kunnen vormen van de aard en omvang van de houtopstand en de reden van de velling. Een melding kan daarom alleen worden gedaan via een daartoe door gedeputeerde staten vastgesteld formulier.

Tevens worden regels gesteld over de termijn waarbinnen de melding wordt gedaan. Zo is in dit artikel, onder b bepaald dat, nadat de melding is ingediend, de melder vier weken dient te wachten met de uitvoering van de velling. Er kunnen echter ook omstandigheden zijn die een spoedige velling noodzakelijk maken, bijvoorbeeld bij verkeersonveilige situaties of noodvellingen na storm. In dergelijke spoedeisende situaties kunnen gedeputeerde staten besluiten om af te wijken van deze termijn.

Artikel 8.2 Bosbouwkundig verantwoorde wijze van herbeplanting

Dit artikel maakt inzichtelijk aan welke eisen een bosbouwkundig verantwoorde wijze van herbeplanting dient te voldoen.

Houtopstanden kunnen meerdere functies hebben en hiermee moet bij de herbeplanting rekening worden gehouden. Voorbeeldfuncties zijn natuur, landschap, houtproductie en recreatie. Gelet op deze punten, verdient het begrip "bosbouwkundig verantwoord", om breed uitgelegd te worden. Het gaat niet alleen om de houtteeltkundige kwaliteit van de houtopstand, maar ook om de natuur- en landschappelijke waarde.

Het kan voorkomen dat functieverandering van een huidige houtopstand beoogd is, bijvoorbeeld van houtproductie naar recreatie. Artikel 8.2 biedt hier de ruimte voor, door te stellen dat de te herbeplanten houtopstand tenminste vergelijkbare ecologische en landschappelijke waarden ten opzichte van de gevelde of teniet gegane houtopstand dient te vertegenwoordigen. De te herbeplanten houtopstand hoeft dus niet identiek te zijn aan het tenietgegane of gevelde. Wel moet de waarde ten minste vergelijkbaar zijn. Het is bijvoorbeeld niet mogelijk om een soortenrijk loofbos te vervangen door een soortenarme populierenplantage.

Het vellen van een houtopstand kan een grote impact op de omgeving hebben. Het is daarom van belang om deze op zo kort mogelijke termijn te herstellen, zodat de functie die de houtopstand vervult ook snel weer hersteld wordt. Derhalve worden er eisen gesteld aan de bodemkwaliteit, waterhuishouding, gebruik van soorten en het in sluiting kunnen komen van het kronendak. Dit laatste behelst dat er voldoende en kwalitatief goed plantmateriaal gebruikt dient te worden of dat er voldoende zaailingen aanwezig zijn. Hierbij is aansluiting gezocht bij de huidige jurisprudentie die stelt dat de aangebrachte beplanting binnen een redelijke termijn (10 jaar) in sluiting moet zijn.

Met het oog op een evenwichtige functievervulling worden sierheesters, tuinsoorten en soorten die een gevaar vormen voor de biodiversiteit uitgesloten. Een voorbeeld van het laatste is Amerikaanse vogelkers (*prunus serotina*) die, gezien het woekerende karakter, inheemse vegetaties volledig kan verdringen.

Een spontane natuurlijke verjonging die aan de eisen voldoet zoals in artikel 8.2 van deze verordening is beschreven is een toegestane vorm van bosbouwkundig verantwoorde beplanting. Met een spontane natuurlijke verjonging wordt bedoeld een natuurlijke aanwas van houtopstanden uit zaden en/of vruchten. Opschot uit gevelde bestaande houtopstanden zoals hakhout wordt niet gezien als natuurlijke verjonging.

Artikel 8.3 Herbeplanting op andere grond

Voor herbeplanting op andere grond dienen vaak meer maatregelen getroffen te worden dan herbeplanting op dezelfde grond. Een andere grond moet misschien eerst gezocht, en vervolgens aangekocht of gepacht worden. Om te waarborgen dat ook herbeplanting op andere grond toch binnen drie jaar is gerealiseerd, dient de melder uiterlijk twee jaar na de velling de aanvraag tot herbeplanting op andere grond in te dienen en daarbij gebruik te maken van het door gedeputeerde staten daartoe vastgestelde formulier.

Het is niet toegestaan om beplantingen die een belangrijke ecologische of landschappelijke functie vervullen elders te herbeplanten. Doel hiervan is een verdere ecologische of landschappelijke verschraving van het landschap tegen te gaan. Met landschapselementen en kleine houtopstanden moet bijvoorbeeld gedacht worden aan houtwallen of -singels, lanen, en kleine bosjes gelegen in het landelijk gebied. Verschil met het kapverbod (artikel 4.2, derde lid, van de Wnb) is, dat in deze gevallen wel velling is toegestaan, maar dat de houtopstand op de plaats van de velling dient terug te komen.

Het is niet toegestaan om beplanting die bijdraagt aan de instandhoudingsdoelstellingen als bedoeld in artikel 2.1, vierde lid, van de Wnb op andere grond te herbeplanten. Indien een houtopstand bijvoorbeeld aangewezen is als habitattypen 'Duinbos', met als instandhoudingsdoelstelling 'uitbreiding met behoud van de goed ontwikkelde locaties' dan ligt het niet in de rede vanuit de Wnb een andere afweging te maken.

Oude bosgroeiplaatsen zijn zeldzaam in Nederland. Op deze plaatsen is sprake van een langdurige ongestoorde ontwikkeling van de bosbodem. De bodem krijgt hierdoor specifieke kenmerken die gunstig zijn voor soorten die slechts groeien in langdurig ongestoorde bossystemen. Om deze reden dienen deze bodems bescherming te krijgen, en is het niet mogelijk om houtopstanden op deze bodems elders te compenseren. Het is aan gedeputeerde staten om te beoordelen of op deze bodems ook een kapverbod aan de orde kan zijn. Het bepalen of het gaat om een oude bosbodem kan op verschillende manieren. Via (oude) topografische kaarten, kadastrale kaarten en/of foto's kan dit veelal worden vastgesteld. Deze gegevens kunnen ondersteund worden door vegetatiegegevens of gegevens over het voorkomen van nadere soorten, waaruit blijkt dat er sprake is van soorten die kenmerkend zijn voor oude bosbodems of oude minimaal verstoorte bossystemen.

Er zijn situaties waarin houtopstanden moeten wijken om een werk overeenkomstig een vastgesteld bestemmingsplan te realiseren. Er moet sprake zijn van werkzaamheden, zoals het oprichten van bouwwerken, waarbij de houtopstand of bosgroeiplaats onevenredig wordt aangetast, en die specifiek nodig zijn om invulling te kunnen geven aan het bestemmingsplan. Hieronder wordt bijvoorbeeld ook verstaan het aanleggen van sportvelden. Het gaat niet om het kunnen uitvoeren van activiteiten, of alleen het toepassen van een ander grondgebruik of bodemcultuur. Hieronder wordt bijvoorbeeld niet verstaan het vellen en herbeplanten van houtopstanden op andere gronden die in landelijk gebied staan en die geveld worden om agrarische activiteiten (beter) uit te kunnen voeren. In dergelijke situaties wordt een meer integrale (belangen)afweging gemaakt voor de ruimtelijke omgeving. Wel dient een houtopstand herbeplant te worden op andere grond maar gelden er minder eisen.

Indien reeds sprake is van een plicht tot herbeplanting op een bepaalde locatie kan hier niet nogmaals gecompenseerd worden, omdat daarmee de totale oppervlakte aan houtopstanden zou verkleinen. Zo is het ook niet toegestaan om te herbeplanten op plaatsen waar reeds compensatieverplichtingen voor andere gevallen liggen, die ontstaan zijn uit andere regelgeving. Voorkomen moet worden dat percelen, die al hoge natuurwaarden of bijzondere waarden kennen, actief bebost worden in het kader van herbeplanting op andere grond. Bijvoorbeeld percelen waar reeds een natuurbestemming op ligt of weidevogelgebieden en dergelijke.

Artikel 8.4 Vrijstelling van melding

In bepaalde omstandigheden kan kleinschalige verjonging gezien worden als een verzorgingsmaatregel die de blijvende houtopstand kan bevorderen. Hiervan is sprake als de kwaliteit van de bestaande houtopstand gering is, en met het oog op het verbeteren van die kwaliteit een verjonging van kleine delen van de houtopstand wordt ingezet. Het kappen van verjongingsgaten die niet groter zijn dan 1,5 maal de boomhoogte en gezamenlijk niet meer beslaan dan 10% van de oppervlakte van het bosperceel worden gezien als een dunning waarvoor geen meldingsplicht aan de orde is.

Artikel 8.5 Vrijstelling van herbeplanten

Er zijn gevallen denkbaar waarbij houtopstanden spontaan teniet gaan en waarbij het niet redelijk is dat eigenaren verplicht worden tot herbeplanting, omdat bosvorming op dezelfde locatie niet meer mogelijk is. In die gevallen wordt vrijstelling van de plicht tot herbeplanten verleend.

Hoofdstuk 9. Bijzondere situaties

Artikel 9.1 Hardheidsclausule

Het is niet precies te voorzien of toepassing van de verordening in individuele gevallen leidt tot onbillijkheden van overwegende aard. Met de hardheidsclausule kan in die situaties van de verordening worden afgeweken. Hierin ligt het onderscheid met de vrijstellingsbepalingen, aangezien daarbij juist bedoeld is om bepaalde, voorzienbare gevallen uit te zonderen. Het zal dus met name gaan om individuele gevallen.

Hoofdstuk 10. Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 10.2 Wijzigen/opschorten

Als gevolg van bijzondere weersomstandigheden kunnen schadesoorten minder weerbaar zijn. Langdurige koude waarbij open water bedekt is met ijs, de onbereikbaarheid van voedsel als gevolg van sneeuwbedekking, concentratie van dieren op hogere gronden bij inundatie en (gedeeltelijke) verlamming als gevolg van besmetting met botulisme in perioden van langdurige warmte kunnen in dit verband genoemd worden. Om onevenredige reductie van niet of minder weerbare individuen in dit soort situaties te voorkomen, is artikel 10.2, tweede lid opgenomen en kunnen gedeputeerde staten de werking van bepalingen deze verordening tijdelijk opschorten.

Provincie Zeeland – Beleidsregels tegemoetkoming faunaschade

Besluit van gedeputeerde staten van Zeeland van [datum], kenmerk [nummer], houdende vaststelling van de Beleidsregels tegemoetkoming faunaschade.

Gedeputeerde staten van de provincie Zeeland,

- overwegende dat het wenselijk is invulling te geven aan hun bevoegdheid om tegemoetkomingen te verlenen in schade aangericht door natuurlijk in het wild levende beschermde diersoorten als bedoeld in artikel 6.1 van de Wet natuurbescherming;
- overwegende dat de bevoegdheid tot het verlenen van deze tegemoetkomingen wordt gemandateerd aan BIJ12;
- gelet op artikel 6.1 van de Wet natuurbescherming;
- gelet op artikel 4:81 van de Algemene wet bestuursrecht;

besluiten vast te stellen de navolgende

Beleidsregels tegemoetkoming faunaschade

§ 1. Begripsbepalingen

Artikel 1

In deze beleidsregels wordt verstaan onder:

- aanvrager: de grondgebruiker die een aanvraag om tegemoetkoming indient;
- BIJ12: uitvoeringsorganisatie van de gezamenlijke provincies, zijnde onderdeel van de Vereniging Interprovinciaal Overleg;
- bijproduct: producten die afkomstig zijn van het hoofdproduct;
- de wet: de Wet natuurbescherming;
- hoofdproduct: alle gewassen die geen bijproduct zijn van het hoofdproduct;
- kapitaalintensieve teelten: kwetsbare gewassen die meerdere jaren op een plek staan en/of teelten die per hectare hoge financiële opbrengsten opleveren (hoog salderen);
- kwetsbaar gewas: de onder 'landbouw' en 'vollegrondsgroenteteelt' bedoelde teelten, met uitzondering van weide-, hooi- of graszaadpercelen waarvan het grasgewas minimaal zes maanden oud is en granen en graszaad in de periode waarin het gewas afrijpt;
- landbouw: akkerbouw, weidebouw, veehouderij, pluimveehouderij, tuinbouw - daaronder begrepen fruitteelt en het kweken van bomen, bloemen en bloembollen - en elke andere vorm van bodemcultuur hier te lande;
- meldingsjaar: het jaar waarin een aanvrager een aanvraag om tegemoetkoming indient;
- taxateur: een taxateur die werkzaam is voor een door BIJ12 aangewezen taxatiebureau of een consulent faunazaken van BIJ12;
- vollegrondsgroenteteelt: de teelt in open grond van groentegewassen.

§ 2. Taxatie van de schade

Artikel 2

1. De hoogte van de door één of meer natuurlijk in het wild levende beschermde diersoorten aangerichte schade en de schadeveroorzakende diersoort wordt, zodra daaromtrent een definitief oordeel kan worden gegeven, door de taxateur vastgesteld.
2. De taxateur stelt, met inachtneming van de door BIJ12 vastgestelde taxatierichtlijnen, van zijn bevindingen een rapport samen en ondertekent dat. De eindverantwoordelijke persoon van het bureau waarvoor de taxateur werkzaam is, parafeert het taxatierapport voor interne controle en zendt het taxatierapport aan BIJ12. Bij de eindtaxatie overhandigt de taxateur het formulier 'bevestiging taxatie grondgebruiker' aan de aanvrager of deponeert het bedoelde formulier in de brievenbus van de aanvrager of zendt dit per e-mail aan de aanvrager.
3. BIJ12 kan de taxateur vragen de reactie van de aanvrager van commentaar te voorzien. In dat geval zendt de taxateur dat commentaar zo spoedig mogelijk naar BIJ12. BIJ12 zendt een afschrift van dat commentaar aan de aanvrager.

§ 3. Beoordeling van de aanvraag om een tegemoetkoming

Artikel 3

1. Gedeputeerde staten verlenen uitsluitend een tegemoetkoming voor schade veroorzaakt door natuurlijk in het wild levende beschermde diersoorten als genoemd in artikel 6.1, eerste lid onder a en b van de wet, welke door vraat, graven, wroeten of vegen aan bedrijfsmatige landbouw is veroorzaakt.
2. Uitsluitend aanvragers die hun hoofdbestaan of een substantieel gedeelte van hun bestaan vinden of plegen te vinden in de landbouw, kunnen voor een tegemoetkoming in aanmerking komen. Wanneer een aanvrager verplicht is bij de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland een gecombineerde opgave te doen, is dat een aanwijzing dat hij zijn hoofdbestaan of een substantieel gedeelte van zijn bestaan in de landbouw vindt of pleegt te vinden.
3. De percelen waarop schade is aangericht, dient de aanvrager op titel van eigendom, (erf)pacht dan wel een door de grondkamer goedgekeurde of ter registratie ingezonden (teelt)pachtovereenkomst in gebruik te hebben voor de uitoefening van bedrijfsmatige landbouw.

Artikel 4

1. Gedeputeerde staten zullen een tegemoetkoming slechts verlenen, indien en voor zover naar hun oordeel de aanvrager de schade niet had kunnen voorkomen en beperken door het treffen van maatregelen of inspanningen waartoe hij naar eisen van redelijkheid en billijkheid was gehouden.
 2. Maatregelen of inspanningen ter voorkoming of beperking van schade, waarvan gedeputeerde staten menen dat deze naar eisen van redelijkheid en billijkheid door de aanvrager kunnen worden genomen, zijn:
 - a. voor kwetsbare gewassen: de inzet van zowel visuele als akoestische middelen in voldoende aantallen;
 - b. voor kapitaalintensieve teelten: de inzet van een deugdelijk raster;
 - c. voor overige gewassen: verjaging door menselijke aanwezigheid;
 - d. alternatieve middelen waarvan het gebruik vooraf schriftelijk aan BIJ12 is voorgelegd en BIJ12 daarmee heeft ingestemd.
- Ter ondersteuning van de voorgaande maatregelen dient een ontheffing als bedoeld in het derde lid van dit artikel te worden aangevraagd.
3. Een tegemoetkoming in schade, veroorzaakt door natuurlijk in het wild levende beschermde diersoorten en waarvoor voor de bestrijding op basis van artikel 3.3, eerste lid, artikel 3.8, eerste lid, artikel 3.10, tweede lid of artikel 3.17, eerste lid, van de wet een ontheffing kan worden verleend, wordt slechts toegekend indien:
 - a. de ontheffing tijdig op deugdelijke wijze is aangevraagd en op inhoudelijke gronden door de provincie is geweigerd;
 - b. de ontheffing (of toestemming) tijdig, dat wil zeggen uiterlijk op de dag van schadeconstatering, is aangevraagd en nadat deze is verleend daarvan op adequate wijze gebruik is gemaakt, en desondanks, bedrijfsmatige schade aan gewassen, teelten of overige producten is opgetreden.
 4. In afwijking van het eerste tot en met het derde lid volgen gedeputeerde staten ten aanzien van aanvragen om een tegemoetkoming in schade veroorzaakt door overwinterende ganzen het door hen vastgestelde beleid voor overwinterende ganzen zoals vastgelegd in het "Zeeuws Ganzenakkoord".

Artikel 5

1. De hoogte van de tegemoetkoming wordt door gedeputeerde staten vastgesteld na kennisneming van het door de aanvrager ingezonden aanvraagformulier met bijlagen, het door de taxateur opgestelde taxatierapport eventueel voorzien van opmerkingen van de aanvrager en eventueel overige op de aanvraag betrekking hebbende stukken.
2. Op de door de taxateur vastgestelde schade wordt een eigen risico ingehouden van 5%, met een minimum van € 250,00 per bedrijf per meldingsjaar.
3. In afwijking van het tweede lid wordt geen eigen risico ingehouden als het gaat om:
 - a. schade die is aangericht in een ganzenrustgebied in de periode dat de schadeveroorzakende diersoort niet mag worden verontrust en gedood;
 - b. schade die is aangericht in een Natura 2000-gebied in de periode van 1 november tot 1 april;
 - c. schade die is aangericht door de wolf.
4. In bijzondere gevallen kunnen gedeputeerde staten bepalen dat geen eigen risico wordt ingehouden.

5. Voor gewassen, teelten, overige producten of bedrijfsmatig gehouden landbouwhuisdieren, welke door de plaats, het moment of de wijze van telen of houden, bijzonder kwetsbaar zijn voor schade veroorzaakt door natuurlijk in het wild levende beschermde diersoorten, kunnen gedeputeerde staten een verhoogd eigen risico instellen.
6. Tegemoetkomingen lager dan € 50,00 worden niet uitgekeerd.

§ 4. Gevallen waarin geen tegemoetkoming wordt verleend

Artikel 6

In de volgende gevallen wordt geen tegemoetkoming verleend:

- a. indien de schade is aangericht door een natuurlijk in het wild levende beschermde diersoort die krachtens artikel 3.15, eerste lid, van de wet bij algemene maatregel van bestuur is aangewezen als soort die in het gehele land schade veroorzaakt en voor het verontrusten en doden van die schadeveroorzakende diersoort een vrijstelling geldt;
- b. indien de schade is aangericht door een natuurlijk in het wild levende beschermde diersoort die krachtens de provinciale verordening op grond van artikel 3.15, derde lid, van de wet is aangewezen als soort die schade veroorzaakt en voor het bestrijden van die soort een vrijstelling geldt, tenzij aan deze vrijstelling voorwaarden, beperkingen of clausules zijn verbonden waardoor de vrijstelling feitelijk gelijkgesteld moet worden aan een ontheffing, verleend op basis van artikel 3.3, eerste lid, artikel 3.8, eerste lid, artikel 3.10, tweede lid of artikel 3.17, eerste lid, van de wet;
- c. indien de schade is aangericht door een natuurlijk in het wild levende beschermde diersoort waarvoor gedeputeerde staten krachtens artikel 3.18 van de wet opdracht hebben gegeven om de omvang van de populatie van soorten te beperken;
- d. indien de schade is aangericht door de huisspitsmuis, de mol, de bosmuis of de veldmuis en voor het verontrusten en doden van deze schadeveroorzakende diersoort een vrijstelling geldt in verband met de bestrijding van schade aan landbouwgewassen;
- e. voor schade veroorzaakt door diersoorten, vermeld in artikel 3.20, tweede lid, van de wet, waarop de jacht kan worden geopend, met uitzondering van de wilde eend buiten de periode waarop de jacht op deze diersoort is geopend;
- f. voor schade veroorzaakt door een natuurlijk in het wild levende beschermde diersoort waarvoor een ontheffing krachtens artikel 3.3, eerste lid, artikel 3.8, eerste lid, artikel 3.10, tweede lid of 3.17, eerste lid, van de wet is verleend, waarbij in de verleende ontheffing geen bepalingen zijn opgenomen die de schadebestrijding in de weg staan;
- g. schade door vogels:
 - 1°. aan bessen- en kleinfruitteelt, kersen, druiven/wijnbouw;
 - 2°. aan zacht fruit en pit- en steenvruchten;
 - 3°. De tegemoetkomingen door vogelschades bedoeld onder 2° worden voor het jaar 2016 bepaald op 30% van de getaxeerde schade.
- h. voor schade op gronden welke zijn gelegen binnen de bebouwde kom;
- i. voor schade op gronden welke zijn gelegen binnen een straal van 500 meter van een vuilstortplaats, tenzij de schade is aangericht op gronden die zijn aangewezen als ganzenrustgebied door aangewezen soorten die in de periode dat de schade is veroorzaakt niet mochten worden verontrust en gedood;
- j. voor schade welke is aangericht aan materialen welke worden aangewend voor het (tijdelijk) afdekken van gewassen;
- k. indien het risico van schade door een natuurlijk in het wild levende beschermde diersoort verzekeraar is bij ten minste twee in Nederland werkzame verzekeringsmaatschappijen;
- l. indien schade is aangericht aan gewassen op gronden:
 - 1°. waarvoor met een publiekrechtelijke rechtspersoon of een bij koninklijk besluit aangewezen particuliere terreinbeherende natuurbeschermingsorganisatie een pachtovereenkomst ingevolge artikel 7:388 van het Burgerlijk Wetboek tot verpachting binnen reservaten is afgesloten;
 - 2°. waarvoor een erfpachtovereenkomst of pachtovereenkomst is gesloten en aan deze gronden beperkingen aan het landbouwkundig gebruik of beperkingen ten aanzien van het bestrijden van schadeveroorzakende diersoorten zijn verbonden;
 - 3°. die feitelijk niet voor landbouwkundige doeleinden worden aangewend, of
 - 4°. die een functie hebben als waterkering;
- m. indien de schade is aangericht aan blijvend grasland in de maand oktober;
- n. indien de schade is aangericht aan blijvend grasland in de periode van 1 oktober tot en met 31 januari daaropvolgend en het grasgewas bestemd is voor beweiding met schapen;
- o. indien de schade is aangericht aan knol-, bol- en wortelgewassen die na 1 december van het teeltseizoen worden geoogst, met uitzondering van onderdekkersteelten en van bloembollen;
- p. indien de schade is aangericht aan bijproducten van gewassen;

- q. indien de schade is aangericht door natuurlijk in het wild levende beschermde diersoorten aan bedrijfsmatig geteelde gewassen in een kas of bedrijfsmatig gehouden landbouwhuisdieren in een stal;
- r. indien schade is aangericht aan gebouwen, installaties, bouwwerken, geogste gewassen, opgeslagen voedergewassen of verpakte voedergewassen;
- s. indien schade is aangericht aan voertuigen, (lucht)vaartuigen of overige vervoermiddelen;
- t. indien, door handelingen of het nalaten daarvan door de aanvrager, de taxateur de schade niet meer kan taxeren;
- u. indien de aanvrager het beschadigde gewas niet meer zal oogsten;
- v. indien de aanvrager het betreffende perceel niet meer in gebruik zal nemen;
- w. indien de schade is veroorzaakt door een ziekte;
- x. in andere gevallen waarin gedeputeerde staten oordelen dat de schade redelijkerwijs ten laste van de grondgebruiker behoort te blijven.

§ 5. Overige bepalingen

Artikel 7

1. De retributie voor het in behandeling nemen van een aanvraag wordt gerestitueerd als de schade door de wolf is aangericht.
2. In afwijking van artikel 3, eerste en derde lid, komt schade aangericht door de wolf aan hobbymatig gehouden schapen en geiten tevens in aanmerking voor een tegemoetkoming. Artikel 3, tweede lid, is niet van toepassing als het gaat om schade aangericht door de wolf mits de aanvrager een particulier is die geen onderneming drijft.

§ 6. Slotbepalingen

Artikel 8

Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2017.

Aldus vastgesteld in de vergadering van gedeputeerde staten van [datum].

Drs. J.M.M. Polman, voorzitter
A.W. Smit, secretaris

Uitgegeven [datum]
De secretaris, A.W. Smit

TOELICHTING

Algemeen

In artikel 6.1 van de Wet natuurbescherming is bepaald dat gedeputeerde staten in voorkomende gevallen tegemoetkomingen verlenen in geleden schade door natuurlijk in het wild levende:

- a. vogels van vogelsoorten als bedoeld in artikel 1 van de Vogelrichtlijn, of
- b. dieren die worden genoemd in bijlage IV, onderdeel a, bij de Habitatrichtlijn, bijlage II bij het Verdrag van Bern, bijlage I bij het Verdrag van Bonn of de bijlage, onderdeel a, bij deze wet.

Ter invulling van deze taak en bevoegdheid hebben gedeputeerde staten beleidsregels vastgesteld op grond van artikel 4:81, eerste lid van de Algemene wet bestuursrecht.

Grondgebruikers die schade van beschermde dieren ondervinden, kunnen onder omstandigheden een tegemoetkoming in deze schade krijgen. Uitgangspunt is dat de schade die de grondgebruiker of zijn jachthouder had kunnen voorkomen of beperken niet voor een tegemoetkoming in aanmerking komt. Aanknopingspunt voor het beleid is dat een belanghebbende alles in het werk moet stellen om schade ter voorkomen of te beperken. Het moet voorts gaan om schade die niet tot het normale bedrijfsrisico en het normale maatschappelijke risico van de betrokkene behoort. Een zekere mate van schade door in het wild levende beschermde dieren dient een ieder voor lief te nemen. De bescherming van have en goed tegen schade door dieren is primair de verantwoordelijkheid van de grondgebruiker zelf. Daarbij is het nemen van maatregelen gericht op het voorkomen van schade een eerste aandachtspunt. Pas als dergelijke maatregelen tekort schieten, is schadebestrijding aan de orde. Indien, ondanks een deugdelijke en tijdige inspanning van de grondgebruiker om schade te voorkomen en beperken, schade ontstaat, kunnen gedeputeerde staten besluiten een tegemoetkoming toe te kennen.

In IPO-verband hebben de gezamenlijke provincies ervoor gekozen het verlenen van tegemoetkomingen in faunaschade te mandateren aan de uitvoeringsorganisatie BIJ12. Uit oogpunt van efficiëntie is een landelijke uitvoering met één loket en gebundelde kennis te prefereren. Daarnaast wordt uniformiteit in de uitvoering en rechtsgelijkheid over heel Nederland nagestreefd. Daar waar in de beleidsregels of in deze toelichting sprake is van gedeputeerde staten moet in veel gevallen dan ook 'BIJ12' worden gelezen. In een afzonderlijk besluit worden de bevoegdheden met betrekking tot het verlenen van tegemoetkomingen gemandateerd aan BIJ12.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

In artikel 1 wordt aangegeven wat onder bepaalde begrippen wordt verstaan.

Onder kapitaalintensieve teelten worden in ieder geval verstaan de teelt van: bloemen, bloembollen, bomen, graszoden, fruit en hoog salderende groentes. Het gaat bij kapitaalintensieve teelten om teelten die meerdere jaren op een plek staan en/of teelten die per hectare hoge financiële opbrengsten opleveren (hoog salderen). Dit zijn gewassen waar in redelijkheid een grotere inspanning van de grondgebruiker mag worden verlangd om deze gewassen te beschermen.

Onder hoofdproduct wordt in ieder geval verstaan een product dat in de Kwantitatieve Informatie Akkerbouw en Vollegrondsgroenteteelt (KWIN) als hoofdproduct wordt genoemd.

Artikel 2

Artikel 2 regelt in samenhang met de provinciale verordening tegemoetkoming faunaschade de wijze waarop de schade wordt vastgesteld. BIJ12 heeft een raamovereenkomst met taxatiebureaus die schade veroorzaakt door in het wild levende beschermde dieren taxeren. Voor het uitvoeren van taxaties gelden taxatierichtlijnen die worden gevolgd door de taxateurs.

De taxateur zal zijn bevindingen direct na de eindtaxatie bij de grondgebruiker achter laten of deze zo spoedig mogelijk toesturen. Voorts is voorzien in de mogelijkheid dat de aanvrager zijn opmerkingen over de taxatie kan vermelden, dat de taxateur die opmerkingen van commentaar voorziet en dat de aanvrager kennis kan nemen van het commentaar van de taxateur.

Artikel 3 tot en met 5

In de artikelen 3 tot en met 5 is vastgelegd hoe de aanvraag om een tegemoetkoming wordt beoordeeld. Daarbij hebben gedeputeerde staten ter invulling van artikel 6.1 Wet natuurbescherming bepaald welke schade in aanmerking wordt genomen. Het gaat hierbij om vraat-, graaf-, wroet- of veegschade. Geen tegemoetkoming wordt bijvoorbeeld verleend voor structuurschade aan gronden doordat natuurlijk in het wild levende beschermde diersoorten die gronden hebben betreden. Verder komen uitsluitend personen die hun hoofdberoep in de landbouw hebben voor een tegemoetkoming in aanmerking. Daartoe is besloten op grond van de overweging dat door het hoge beschermingsniveau van de wet bepaalde individuen in de samenleving schade lijden doordat bij de wet natuurlijk in het wild levende beschermde diersoorten schade toebrengen aan gewassen of bepaalde teelten. Als die personen voor wat betreft hun inkomen (mede) afhankelijk zijn van de opbrengsten van die gewassen of die teelten dan achten gedeputeerde staten het redelijk dat die personen (gedeeltelijk) voor die schade worden

gecompenseerd. Hierbij geldt dat de aanvrager het perceel waarop schade is aangericht op titel van eigendom, erfpacht of (teelt)pachtovereenkomst in gebruik dient te hebben. Voorts is van belang dat de grondgebruiker zelf al het mogelijke dat in redelijkheid van hem kan worden verwacht, heeft ondernomen om schade zoveel mogelijk te voorkomen of beperken. BIJ12 heeft daartoe ter voorlichting van grondgebruikers de Handreiking Faunaschade en de Faunaschade Preventie Kit opgesteld en op haar website geplaatst. Daarin worden voor de verschillende schadeveroorzakende diersoorten per gewas maatregelen opgesomd die de grondgebruiker, en soms zijn jachthouder, kan treffen om schade zoveel mogelijk te voorkomen of te beperken. Gedeputeerde staten verlangen niet dat de grondgebruiker alle in de Handreiking en de Faunaschade Preventie Kit opgesomde maatregelen treft, alvorens voor een tegemoetkoming in aanmerking te komen. Wel kan in redelijkheid van de grondgebruiker worden gevergd dat hij een aantal van de in de Handreiking voor het betreffende gewas of teelt opgesomde maatregelen heeft getroffen of dat hij andere maatregelen om schade te voorkomen of te beperken heeft getroffen, waarvan de effectiviteit naar het oordeel van gedeputeerde staten afdoende wordt onderbouwd. De maatregelen dienen gevarieerd te worden aangewend. De taxateur zal bij zijn taxatie de door de grondgebruiker aangewende maatregelen ter voorkoming of beperking van schade in zijn taxierapport vermelden. Teneinde innovatieve verjaagmaatregelen te stimuleren bestaat de mogelijkheid ook niet in de Handreiking vermelde verjaagmethoden toe te passen. Wel is het daarbij noodzakelijk dat de grondgebruiker, voordat hij het nieuwe middel gaat uittesten, de verwachte werking schriftelijk motiveert aan BIJ12. Eventueel kan de consulent faunazaken van BIJ12 ter plaatse nader onderzoek instellen. Indien BIJ12 de grondgebruiker toestemming verleent het door hem voorgestelde middel te testen, zal de faunabeheereenheid in wiens werkgebied het schadeperceel is gelegen van die toestemming in kennis worden gesteld. Blijkens de wetsgeschiedenis is de grondgebruiker degene die verantwoordelijk is voor het voorkomen en beperken van door in het wild levende beschermde dieren aangerichte schade, met uitzondering van schade veroorzaakt door de vijf bejaagbare soorten. Voor die bejaagbare soorten draagt de jachthouder mede een verantwoordelijkheid. Voor schadeveroorzakende diersoorten dient de grondgebruiker tijdig een ontheffing krachtens artikel 3.3, eerste lid, artikel 3.8, eerste lid, artikel 3.10, tweede lid of een toestemming krachtens artikel 3.17, vierde lid van de wet aan te vragen ten behoeve van zijn jachthouder om die diersoorten te doden. Indien de provincie op voorhand al een ontheffing heeft verleend aan de faunabeheereenheid, kan de grondgebruiker volstaan met het aanvragen van een toestemming bij deze faunabeheereenheid. Gedeputeerde staten menen dat het tijdig aanvragen van een ontheffing krachtens artikel 3.3, eerste lid, artikel 3.8, eerste lid of artikel 3.10, tweede lid van de wet of een toestemming krachtens artikel 3.17, vierde lid van de wet één van de mogelijkheden is om (dreigende) belangrijke landbouwschade te voorkomen of te beperken. Als de grondgebruiker een dergelijke ontheffing of toestemming niet of niet tijdig heeft aangevraagd dan zal in beginsel geen tegemoetkoming worden verleend. Tijdig aanvragen van een ontheffing of toestemming houdt in dat deze uiterlijk op de dag dat de schade van enige omvang is geconstateerd, wordt aangevraagd. Op dat moment wordt immers van de grondgebruiker verwacht dat hij direct actie onderneemt. Gedeputeerde staten zullen bezien in welke gevallen het aanvragen van een ontheffing krachtens artikel 3.3, eerste lid, artikel 3.8, eerste lid of artikel 3.10, tweede lid of een toestemming op grond van artikel 3.17, vierde lid van de wet achterwege kan blijven, bijvoorbeeld indien kan worden aangetoond dat afschot van schadeveroorzakende diersoorten nauwelijks of geen effect sorteert op het voorkomen of beperken van de schade door die diersoort of omdat een ontheffing gezien de duurzame instandhouding van de soort ongewenst is. Wordt een ontheffing verleend dan zal ook de schade die gedurende de behandelingsperiode van de ontheffingsaanvraag, welke ondanks de inspanningen van de grondgebruiker nog is ontstaan, bij de taxatie van de omvang van de schade worden betrokken. Als een ontheffing op inhoudelijke gronden wordt geweigerd, achten gedeputeerde staten een tegemoetkoming in de schade op zijn plaats. Van een verleende ontheffing moet adequaat gebruik worden gemaakt. Dit houdt in dat minimaal twee keer per week aan verjaging ondersteunend afschot, of pogingen tot afschot, dient plaats te vinden. Om te kunnen toetsen of er sprake is van adequaat gebruik wordt een aanvrager gevraagd een rapportage van de jachthouder ten aanzien van het gebruik van de ontheffing te overleggen. Het eigen risico is gesteld op 5% van de getaxeerde schade met een minimum van € 250,00 per bedrijf per meldingsjaar. Dit betekent dat een eigen risico van € 250,00 berekend wordt over het totale aantal aanvragen van een grondgebruiker per jaar, tot een bedrag van € 5.000,00 is getaxeerd. Boven dit bedrag zal 5% van de getaxeerde schade als eigen risico berekend worden. Om de administratieve lasten te beperken worden tegemoetkomingen die lager zijn dan € 50,00 niet uitgekeerd. Voor diersoorten welke op geen enkele wijze mogen worden ver- of bejaagd kunnen gedeputeerde staten besluiten de schade volledig te vergoeden. In bepaalde perioden geldt in ganzenrustgebieden en Natura 2000-gebieden rust voor aangewezen diersoorten. Dat wil zeggen dat er in die periode geen gebruik mag worden gemaakt van ontheffingen voor het verontrusten en doden van de aangewezen in het wild levende beschermde dieren. Er bestaat dan in de regel geen mogelijkheid om de schadeveroorzakende diersoort te bestrijden. Om die reden moet de schade niet ten laste van de grondgebruiker blijven en wordt geen eigen risico gehanteerd.

Gedeputeerde staten kunnen ook een verhoogd eigen risico hanteren. Bij het opleggen van een verhoogd eigen risico gelden de volgende richtlijnen:

1. Een verhoogd eigen risico, zoals bedoeld in artikel 5, vierde lid, van de beleidsregels, kan worden opgelegd in de volgende gevallen:
 - a. Indien op de website van BIJ12 of de provinciale website of op andere wijze openbaar is gemaakt dat in bepaalde gevallen een verhoogd eigen risico wordt toegepast.
 - b. Indien aan een grondgebruiker vooraf kenbaar is gemaakt dat in de toekomst een verhoogd eigen risico kan worden toegepast.
 - c. Indien door handelingen of keuzes van de grondgebruiker de kans op schade voorzienbaar was.
 - d. In overige gevallen waarvan op basis van de feiten en omstandigheden het redelijk is om een verhoogd eigen risico toe te passen.
2. Het verhoogde eigen risico kan worden vastgesteld op 25%, 50%, 75% of 100% van de schade.

Het toepassen van een verhoogd eigen risico zal in het algemeen alleen gebeuren bij kapitaalintensieve teelten. In de afweging of aan een individuele grondgebruiker wordt medegedeeld dat in de toekomst een verhoogd eigen risico kan worden opgelegd speelt, onder andere, mee of de schade (telkens) is veroorzaakt op percelen die tijdelijk (één teeltseizoen) in gebruik zijn of op percelen in eigendom of op basis van langjarige contracten in gebruik zijn. In de eerste situatie is ondernemer in staat om zelf een afweging te maken welke voordelen maar ook risico's hij heeft om op een bepaalde plaats percelen te huren en een (schadegevoelig en/of kapitaalintensief) gewas te telen. Dit moet voor de grondgebruiker een aanleiding vormen om een risico inschatting (rendement versus kans op schade) te maken. Het risico op schade kan hij dan niet vervolgens (onbeperkt) afschuiven op de provincie, omdat hij dit risico zelf willens en wetens heeft genomen. Voor zover toepassen van deze richtlijn strijdig is met de beleidsregels, gaan de beleidsregels voor.

Artikel 6

Artikel 6.1 van de wet bevat het uitgangspunt dat een tegemoetkoming slechts wordt verleend voor zover de schade redelijkerwijs niet of niet geheel ten laste van een belanghebbende behoort te blijven. In artikel 6 is een aantal gevallen vastgesteld waarvoor gedeputeerde staten geen tegemoetkoming verlenen. Deze gevallen sluiten aan bij de voorzieningen die de wet of de provinciale verordening bieden om schade te voorkomen of te beperken.

Voor schade aangericht door diersoorten waarvoor het gehele jaar voor zowel grondgebruiker als jachthouder voldoende mogelijkheden bestaan om schade aan de landbouw door die diersoorten te voorkomen dan wel te beperken, wordt geen tegemoetkoming verleend. Er kan sprake zijn van provinciale vrijstellingen waarin voorwaarden, beperkingen of clauses zijn opgenomen met betrekking tot schadebestrijding. Van dergelijke vrijstellingen kan gezegd worden dat zij in de praktijk hetzelfde werken als een ontheffing gebaseerd op artikel 3.3, eerste lid, 3.8, eerste lid, artikel 3.10, tweede lid of 3.17, eerste lid van de wet. Gedeputeerde staten behandelen dergelijke vrijstellingen in het kader van beleidsregels daarom als ware het ontheffingen.

Geen tegemoetkoming wordt verleend indien er sprake is van een ontheffing, op basis van artikel 3.3, eerste lid, artikel 3.8, eerste lid, artikel 3.10, tweede lid of artikel 3.17 van de wet, zonder voorwaarden, beperkingen of clauses ten aanzien van de schadebestrijding. Een dergelijke ontheffing is qua werking in de praktijk vergelijkbaar en daarom beleidsmatig gelijk te stellen aan een vrijstelling.

Sinds 31 juli 2014 hanteerde het Faunafonds op verzoek van de provincies een afbouwregeling ten aanzien van tegemoetkomingen in vogelschade aan zacht fruit en pit- en steenvruchten. Deze voorzag in een tegemoetkoming van 30% van de getaxeerde schade in 2016. Omdat deze beleidsregels van kracht zijn op de op het moment van inwerkingtreding van de Wet natuurbescherming lopende aanvragen en bezwaarprocedures, is de regeling voor 2016 opgenomen in het kader van een beleidsneutrale overgang. De vanaf 1 januari 2017 veroorzaakte schade door vogels aan fruit komt niet meer voor een tegemoetkoming in aanmerking. Het hoge risico op deze schade is algemeen bekend bij ondernemers. Desondanks zijn de arealen van zeer schadegevoelige fruitsoorten uitgebreid, waarmee bewust risico op schade is genomen. Het is de keuze van de ondernemer en niet de beperkingen van de overheid die tot de schade leiden.

Schade veroorzaakt door diersoorten op gronden die zijn gelegen binnen de bebouwde kom of binnen een straal van 500 meter afstand van een vuilstortplaats, komt evenmin voor een tegemoetkoming in aanmerking. Binnen de bebouwde kom kan de grondgebruiker voorzien dat bepaalde maatregelen om schade te voorkomen of te beperken niet mogen worden aangewend. In geval van een vuilstortplaats is de aanwezigheid van schadeveroorzakende dieren voorzienbaar.

Evenmin wordt schade vergoed aan materialen welke worden gebruikt om gewassen af te dekken om daarmee een vroegere en naar verwachting hogere opbrengst te krijgen. Het risico van die schade dient voor rekening van de grondgebruiker te blijven. Eventuele schade dient gecompenseerd te worden geacht door een hogere opbrengst voor het betreffende gewas. Wordt die hogere opbrengst niet gerealiseerd, dan is dat ondernemersrisico.

Schade welke in redelijkheid verzekeraar is bij minimaal twee in Nederland werkzame verzekeringsmaatschappijen komt niet voor een tegemoetkoming in aanmerking. Schade aangericht op gronden die verpacht zijn in een reservaat dient niet voor een tegemoetkoming in aanmerking te komen. Dit geldt ook voor schade op gronden waarvoor een (erf)pachtovereenkomst met een natuurterrein-beherende instantie is afgesloten, al ligt dit anders als er geen beperkingen aan het landbouwkundig gebruik van de gronden zijn verbonden. Bij landbouwkundige beperkingen gaat het bijvoorbeeld om de situatie waarin het agrarisch gebruik van de gronden ondergeschikt is aan het natuurbeheer. Hetzelfde dient te gelden voor die gronden waarvoor met anderen dan een natuurterreinbeherende instantie een (erf)pachtovereenkomst is afgesloten en indien uit deze overeenkomst beperkingen ten aanzien van het landbouwkundig gebruik of beperkingen ten aanzien van het bestrijden van schade volgen. Dit kan blijken uit de (erf)pachtovereenkomst of uit de bestemming die op de percelen berust. Het gaat in die zin in artikel 6, onder I, sub I, II en III van de beleidsregels om die gevallen waarbij schade of is te verwachten, of niet (of minder) is te beperken, of waar het landbouwkundig gebruik ondergeschikt is gemaakt aan natuurdoelstellingen en dit consequenties zijn van een bedrijfskeuze door het aangaan van een dergelijke (erf)pachtovereenkomst.

Schade op gronden waarvan het feitelijk gebruik niet agrarisch is of op gronden die een functie als waterkering hebben, komt evenmin in aanmerking voor een tegemoetkoming. Hierbij gaat het bijvoorbeeld om schade aan sport- en golfvelden of op zeedijken die door schapen worden begraaasd. Reden hiervoor is dat op die gronden geen sprake is van normale agrarische productie en dat de kans op schade door natuurlijk in het wild levende beschermde diersoorten op die gronden voorzienbaar is, dan wel dat de grondgebruiker zelf zich bij overeenkomst heeft verbonden bepaalde schadebestrijdingsmaatregelen niet toe te passen. Gedeputeerde staten achten het redelijk dat de schade in dergelijke gevallen tot het ondernemersrisico behoort en dat de grondgebruiker daarvoor niet wordt gecompenseerd.

Geen tegemoetkoming wordt verleend als op de betreffende gronden beperkingen rusten ten aanzien van het landbouwkundig gebruik of ten aanzien van de schadebestrijding. Hierbij gaat het bijvoorbeeld om een braakliggend terrein dat een grondgebruiker tijdelijk om niet gebruikt.

Geen tegemoetkoming wordt verstrekt voor de schade aan blijvend grasland in de maand oktober. Evenmin wordt een tegemoetkoming verstrekt voor de schade aan blijvend grasland in de herfst- en winterperiode bestemd voor de voederwinning van schapen.

Indien de schade is aangericht aan knol-, bol- en wortelgewassen, die langer dan gebruikelijk op het land hebben gestaan en daarom ook later dan gebruikelijk worden geoogst, komt deze niet in aanmerking voor een tegemoetkoming. Als de aanvrager het risico neemt om de gewassen langer dan gebruikelijk op het land te laten staan, stijgt de kans dat dieren schade aan de gewassen toebrengen. De mogelijkheden om te foerageren nemen elders immers af. Tevens wordt het kwaliteitsverlies bij deze gewassen later in het seizoen door nattigheid en vorst steeds groter. De verhoogde kans op schade die dit oplevert, dient voor rekening van de grondgebruiker te blijven. Dit is anders bij bloembollen en bij onderdekkersteelten, waarbij de gewassen juist in de wintermaanden worden geteeld en waarbij de gewassen met bijvoorbeeld stro of plastic worden afgedekt.

Verder wordt geen tegemoetkoming verstrekt voor schade aangericht aan bijproducten. Voorbeelden van bijproducten zijn stro (bij het hoofdproduct granen en peulvruchten) en hooi (bij het hoofdproduct graszaad).

Schade aan gebouwen, installaties en voertuigen etc. wordt niet vergoed. Het gaat hierbij bijvoorbeeld om schade ten gevolge van aanrijdingen of aanvaringen met beschermde diersoorten.

Schade door beschermde dieren aan dieren in een stal komt niet voor een tegemoetkoming in aanmerking. Alvorens een schadeveroorzakende diersoort de stal of het gebouw bereikt, kunnen er voldoende barrières opgeworpen worden om de schade te voorkomen. Bovendien zijn stallen en andere bouwwerken af te sluiten en is het voor rekening van een grondgebruiker indien dit niet goed gebeurt.

Daarnaast is bepaald dat indien de aanvrager handelingen verricht of nalaat handelingen te verrichten waardoor de taxateur niet (meer) in staat is de omvang van de schade te taxeren, de aanvrager zijn aanspraak op een tegemoetkoming verliest.

Een tegemoetkoming wordt ook niet verleend in de gevallen dat de grondgebruiker het gewas niet meer oogst of dat het beschadigde perceel niet meer in gebruik wordt genomen en dit (mede) het gevolg is van andere omstandigheden dan schade door beschermde dieren. Voorbeelden zijn het niet oogsten maar onderploegen van gewassen of het niet meer beweiden van grasland met vee vanwege natte omstandigheden.

Schade veroorzaakt door ziektekiemen valt niet onder de reikwijdte van artikel 6.1 van de wet. Vaak zal het causale verband tussen een ziekte en de aanwezigheid van een beschermde diersoort niet aanwezig zijn of (achteraf) te bepalen zijn. Voor de duidelijkheid is besloten om in de beleidsregels de uitsluiting van ziekte voor tegemoetkomingen op te nemen.

De beleidsregels bevatten geen limitatieve opsomming van situaties waarin geen tegemoetkoming wordt verleend. In dit verband geldt dat in de beleidsregels niet op voorhand alle (toekomstige) situaties kunnen worden benoemd waarin de schade voor rekening van de aanvrager behoort te blijven. Uit artikel 6.1 van de wet vloeit voort dat een tegemoetkoming alleen wordt verstrekt als de schade redelijkerwijs niet of niet geheel ten laste van de aanvrager behoort te blijven. Het is dan ook niet met de wet

te verenigen dat gedeputeerde staten een tegemoetkoming zouden verstrekken voor schade die ten laste van de aanvrager behoort te blijven. In de beleidsregels is dit uitgangspunt expliciet vastgelegd. Ten slotte geldt dat gedeputeerde staten zijn gehouden aan artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht. Gedeputeerde staten handelen overeenkomstig deze beleidsregels, tenzij dat voor één of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen.

Artikel 7

De wolf heeft een strikt beschermde status waardoor bestrijding verboden is. Om acceptatie van de komst van de wolf in Nederland te bevorderen wordt geen eigen risico gehanteerd en wordt het behandelbedrag gerestitueerd als is vastgesteld dat de schade door de wolf is aangericht. Daarbij speelt mee dat de kosten van een gedood schaap of een gedode geit of veterinaire kosten beperkt zijn in verhouding tot het behandelbedrag.

Omdat er tot nu toe sprake is van een enkele zwervende wolf in Nederland wordt schade door de wolf als onvoorzienbaar aangemerkt. Daarom wordt om voor een tegemoetkoming in aanmerking te komen van grondgebruikers niet verlangd dat zij preventieve middelen inzetten om het risico op wolvenschade te verkleinen.

Grondgebruikers kunnen een tegemoetkoming aanvragen voor schade aangericht door een zwervende wolf aan zowel landbouwhuisdieren als hobbymatig gehouden schapen en geiten. Zodra er sprake is van een territoriaal wolvenpaar in Nederland vervalt deze aanspraak op een tegemoetkoming met betrekking tot schade aan hobbymatig gehouden schapen en geiten en wordt deze beleidsregels ingetrokken.

Indien een gehouden schaap of geit verwond is door een wolf en is behandeld door een dierenarts, kan een tegemoetkoming van maximaal 80% van de kosten worden aangevraagd met een maximum van de marktwaarde van het prooidier. Wanneer het prooidier na behandeling door een dierenarts overlijdt, bedraagt de hoogte van de tegemoetkoming maximaal twee keer de marktwaarde: de tegemoetkoming in dierenartskosten en de marktwaarde van het dier.

Provincie Zeeland - Mandaatbesluit verlenen tegemoetkoming faunaschade gedeputeerde staten van de provincie Zeeland aan BIJ12

Besluit van gedeputeerde staten van [datum], kenmerk [nummer], houdende vaststelling van het Mandaatbesluit verlenen tegemoetkoming faunaschade gedeputeerde staten van Zeeland aan BIJ12.

Gedeputeerde staten van Zeeland,

- overwegende dat het voor een efficiëntere uitvoering van taken gewenst is enkele bevoegdheden te mandateren;
- overwegende dat uit hoofde van artikel 10:4 van de Algemene wet bestuursrecht de directeur van BIJ12 en diens waarnemer, de unitmanager en diens waarnemer, de coördinator en diens waarnemer en de juristen en administratief medewerkers hebben ingestemd met de betreffende mandaatverlening;
- gelet op artikel 158 van de Provinciewet en het bepaalde in afdeling 10.1.1 van de Algemene wet bestuursrecht;
- gelet op artikel 3, tweede lid aanhef en onder b van het Procedurebesluit bezwaar, beroep en klachten provincie Zeeland 2015;

besluiten vast te stellen het navolgende:

Mandaatbesluit verlenen tegemoetkoming faunaschade gedeputeerde staten van de provincie Zeeland aan BIJ12

Artikel 1. Begrippen

In dit besluit wordt verstaan onder:

- administratief medewerkers: de administratief medewerkers van BIJ12;
- BIJ12: uitvoeringsorganisatie van de gezamenlijke provincies, zijnde onderdeel van de Vereniging het Interprovinciaal Overleg;
- coördinator: de coördinator faunazaken van BIJ12, Unit Faunafonds
- directeur: de directeur van BIJ12;
- juristen: de adviseurs juridische zaken van BIJ12;
- unitmanager: de unitmanager van BIJ12, Unit Faunafonds.

Artikel 2. Directeur

1. De directeur, of diens waarnemer, is gemandateerd, gevolmachtigd en gemachtigd om namens gedeputeerde staten:
 - a. betalingen te verrichten in verband met tegemoetkomingen als bedoeld in artikel 6.1, eerste lid, onder a en b van de Wet natuurbescherming;
 - b. het bezwaarschrift te behandelen en te beslissen op bezwaarschriften gericht tegen besluiten op grond van artikel 6.1 van de Wet natuurbescherming;
 - c. te beslissen en stukken te ondertekenen betreffende de verschuldigdheid en de hoogte van een dwangsom bij niet tijdig beslissen op een aanvraag of bezwaarschrift, wettelijke rente en terugvordering bij onverschuldigde betaling in verband met besluiten als bedoeld in artikel 6.1 van de Wet natuurbescherming;
 - d. (beslis)termijnen te verdagen, op te schorten, en te verlengen;
 - e. overige correspondentie te voeren in verband met het verlenen van tegemoetkomingen als bedoeld in artikel 6.1, eerste lid, onder a en b van de Wet natuurbescherming, niet zijnde besluiten in de zin van de Algemene wet bestuursrecht en niet zijnde besluiten waaraan een financiële verplichting is verbonden;
 - f. een formulier vast te stellen voor het indienen van een aanvraag om een tegemoetkoming.
2. De directeur is gemandateerd, gevolmachtigd en gemachtigd om namens gedeputeerde staten medewerkers te machtigen om gedeputeerde staten te vertegenwoordigen in gedingen aanhangig bij de bestuursrechter in verband met besluiten als bedoeld in artikel 6.1 van de Wet natuurbescherming.
3. De directeur is gemandateerd, gevolmachtigd en gemachtigd om in verband met besluiten als bedoeld in artikel 6.1 van de Wet natuurbescherming namens gedeputeerde staten:
 - a. (hoger) beroep of verzet in te stellen;

- b. de inhoud van het te voeren verweer te bepalen en het verweerschriften te ondertekenen;
- c. te verzoeken om een voorlopige voorziening te treffen of om opheffing of schorsing van een voorlopige voorziening.

Artikel 3. Unitmanager

1. De unitmanager, of diens waarnemer, is gemandateerd, gevolmachtigd en gemachtigd om namens gedeputeerde staten:
 - a. betalingen te verrichten in verband met tegemoetkomingen als bedoeld in artikel 6.1, eerste lid, onder a en b van de Wet natuurbescherming;
 - b. het bezwaarschrift te behandelen en te beslissen op bezwaarschriften gericht tegen besluiten op grond van artikel 6.1 van de Wet natuurbescherming;
 - c. te beslissen en stukken te ondertekenen betreffende de verschuldigdheid en de hoogte van een dwangsom bij niet tijdig beslissen op een aanvraag of bezwaarschrift, wettelijke rente en terugvordering bij onverschuldigde betaling in verband met besluiten als bedoeld in artikel 6.1 van de Wet natuurbescherming;
 - d. (beslis)termijnen te verdagen, op te schorten en te verlengen;
 - e. overige correspondentie te voeren in verband met het verlenen van tegemoetkomingen als bedoeld in artikel 6.1, eerste lid, onder a en b van de Wet natuurbescherming, niet zijnde besluiten in de zin van de Algemene wet bestuursrecht en niet zijnde besluiten waaraan een financiële verplichting is verbonden.
2. De unitmanager is gemandateerd, gevolmachtigd en gemachtigd om in verband met besluiten als bedoeld in artikel 6.1 van de Wet natuurbescherming namens gedeputeerde staten:
 - a. (hoger) beroep of verzet in te stellen;
 - b. verweerschriften te ondertekenen;
 - c. te verzoeken om een voorlopige voorziening te treffen of om opheffing of schorsing van een voorlopige voorziening.

Artikel 4. Coördinator

De coördinator, of diens waarnemer, is gemandateerd, gevolmachtigd en gemachtigd om namens gedeputeerde staten:

- a. te beslissen op aanvragen om het verlenen van een tegemoetkoming in geleden schade, aangericht door natuurlijk in het wilde levende beschermde dieren als bedoeld in artikel 6.1, eerste lid, onder a en b van de Wet natuurbescherming en deze beslissingen te ondertekenen;
- b. betalingen te verrichten in verband met tegemoetkomingen zoals bedoeld onder a;
- c. te beslissen en stukken te ondertekenen betreffende de verschuldigdheid en de hoogte van een dwangsom bij niet tijdig beslissen op een aanvraag of bezwaarschrift, wettelijke rente en terugvordering bij onverschuldigde betaling in verband met besluiten als bedoeld in artikel 6.1 van de Wet natuurbescherming;
- d. (beslis)termijnen te verdagen, op te schorten en te verlengen;
- e. overige correspondentie te voeren in verband met het verlenen van tegemoetkomingen als bedoeld in artikel 6.1, eerste lid, onder a en b van de Wet natuurbescherming, niet zijnde besluiten in de zin van de Algemene wet bestuursrecht en niet zijnde besluiten waaraan een financiële verplichting is verbonden.

Artikel 5. Juristen en administratief medewerkers

De juristen en de administratief medewerkers, zijn gemandateerd, gevolmachtigd en gemachtigd om namens gedeputeerde staten:

- a. (beslis)termijnen te verdagen, op te schorten en te verlengen;
- b. overige correspondentie te voeren in verband met het verlenen van tegemoetkomingen als bedoeld in artikel 6.1, eerste lid, onder a en b van de Wet natuurbescherming, niet zijnde besluiten in de zin van de Algemene wet bestuursrecht en niet zijnde besluiten waaraan een financiële verplichting is verbonden.

Artikel 6. Instructies en informatieplicht

1. De gemandateerde oefent zijn bevoegdheid niet uit indien hij bij het te nemen besluit een persoonlijk belang heeft als bedoeld in artikel 2:4, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht.
2. De gemandateerde stelt gedeputeerde staten in kennis van krachtens mandaat te nemen of reeds genomen besluiten waarvan zij moet aannemen dat kennisneming door gedeputeerde staten

- gewenst is. Hiervan is in ieder geval sprake als de maatschappelijke, beleidsmatige, politieke, juridische of financiële omstandigheden daartoe aanleiding geven.
3. De uitoefening van de gemandateerde bevoegdheden, verleende volmachten of machtigingen geschiedt binnen de grenzen en met inachtneming van artikel 10:3 van de Algemene wet bestuursrecht, alsmede de geldende beleids- en uitvoeringsregels.
 4. Op een bezwaarschrift wordt niet besloten door degene die het besluit waartegen het bezwaar zich richt in mandaat heeft genomen of bij de voorbereiding daarvan betrokken is geweest.
 5. De directeur neemt bij de uitoefening van de gemandateerde bevoegdheden instructies van gedeputeerde staten in acht. Partijen lichten elkaar over en weer in over de uitvoering van een instructie op een zodanig tijdstip dat de inachtneming of tijdige verdaging van beslistermijnen gewaarborgd wordt.
 6. De directeur informeert gedeputeerde staten over de uitvoering van de gemandateerde bevoegdheden via de Planning en Control-cyclus van BIJ12.

Artikel 7. Ondertekening

De ondertekening, bedoeld in artikel 2, luidt:
'het college van gedeputeerde staten van de provincie Zeeland,
voor deze,'

gevolgd door:

- de functieaanduiding,
- de handtekening, en
- de naam van de gemandateerde.

Artikel 8. Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2017.

Aldus vastgesteld in de vergadering van gedeputeerde staten van [datum].

Drs. J.M.M. Polman, voorzitter
A.W. Smit, secretaris

Uitgegeven [datum]
De secretaris, A.W. Smit

TOELICHTING

Ter uitvoering van de taak tegemoetkomingen te verlenen in faunaschade zoals bedoeld in artikel 6.1 van de Wet natuurbescherming, wordt mandaat verleend aan de directeur van BIJ12, de unitmanager, de coördinator en de juristen en administratief medewerkers. Deze uitvoeringsorganisatie van de gezamenlijke provincies gaat de daadwerkelijke uitvoering doen c.q. aanvragen afhandelen en hierop beschikken. BIJ12 maakt onderdeel uit van de Vereniging het Interprovinciaal Overleg en is daarmee in bestuursrechtelijke zin niet werkzaam onder verantwoordelijkheid van gedeputeerde staten in de zin van artikel 10:4 van de Algemene wet bestuursrecht.

Juridisch gezien is mandaat aan een dergelijke niet-ondergeschikte slechts mogelijk indien duidelijke instructies worden meegegeven, ofwel de mandaatgever feitelijke invloed kan uitoefenen op hoe met haar bevoegdheden wordt omgegaan. Hiertoe worden beleidsregels over het verlenen van tegemoetkomingen in faunaschade vastgesteld door gedeputeerde staten.

De Planning en Control-cyclus van BIJ12 houdt onder meer in dat kwartaalrapportages, een jaarverslag en een jaarrekening worden uitgebracht via de BIJ12-raad aan het IPO-bestuur waarin alle provincies vertegenwoordigd zijn.

Provincie Zeeland - Besluit aanwijzing vereffenaar Faunafonds

Besluit van gedeputeerde staten van Zeeland van [datum], kenmerk [nummer], tot aanwijzing van een vereffenaar van het Faunafonds.

Gedeputeerde staten van Zeeland

- overwegende dat op het moment van inwerkingtreding van de Wet natuurbescherming het Faunafonds als publiekrechtelijke rechtspersoon in liquidatie is;
- overwegende dat de vermogensbestanddelen van het Faunafonds op dat tijdstip onder algemene titel overgaan op de provincies gezamenlijk;
- overwegende dat de Wet natuurbescherming de aanwijzing van een vereffenaar vereist;
- gelet op artikel 9.12, derde lid, van de Wet natuurbescherming;

besluiten vast te stellen het navolgende

Besluit aanwijzing vereffenaar Faunafonds

Artikel 1. Begrippen

In dit besluit wordt verstaan onder:

- BAC VP: Bestuurlijke Adviescommissie Vitaal Platteland van het Interprovinciaal Overleg;
- BIJ12: uitvoeringsorganisatie van de gezamenlijke provincies, zijnde onderdeel van de Vereniging Interprovinciaal Overleg.

Artikel 2. Taken en bevoegdheden

De vereffenaar heeft tot taak uitvoering te geven aan het bepaalde in artikel 9.12 van de Wet natuurbescherming. Hij heeft daartoe alle bevoegdheden als bedoeld in dat artikel.

De vereffenaar zorgt ervoor dat de gelden die op de rekeningen van het Faunafonds staan, worden overgeschreven naar een rekening van BIJ12 en worden aangewend voor de taken, bedoeld in artikel 6.1, eerste lid, van de Wet natuurbescherming en afgeleide werkzaamheden ter preventie en beperking van faunaschade zoals voorlichting, onderzoek en advisering ten behoeve van de provincies.

Artikel 3. Aanwijzing

Als vereffenaar wordt aangewezen de directeur van BIJ12.

Artikel 4. Verantwoording

De vereffenaar legt verantwoording over zijn werkzaamheden af jegens gedeputeerde staten in het kader van de BAC VP.

Artikel 5. Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2017.

Aldus vastgesteld in de vergadering van gedeputeerde staten van.....[datum].

Drs. J.M.M. Polman, voorzitter
A.W. Smit, secretaris

Uitgegeven [datum]
De secretaris, A.W. Smit

Provincie Zeeland - Instellingsbesluit Maatschappelijke Adviesraad Faunaschade

Besluit van gedeputeerde staten van Zeeland van [datum], kenmerk [nummer], tot het instellen van een Maatschappelijke Adviesraad Faunaschade voor de gezamenlijke provincies.

Gedeputeerde staten van Zeeland

- overwegende dat het wenselijk is gedragen en landelijk eensluidende adviezen te krijgen over het voorkomen en bestrijden van faunaschade en het daarbij toe te passen instrumentarium;
- overwegende dat het wenselijk is advies te krijgen over onderzoekresultaten om faunaschade te kunnen voorkomen en bestrijden;
- gelet op artikel 82 van de Provinciewet;

besluiten vast te stellen het navolgende

Instellingsbesluit Maatschappelijke Adviesraad Faunaschade

Artikel 1. Begrippen

In dit besluit wordt verstaan onder:

- AAC VP: Ambtelijke Adviescommissie Vitaal Platteland van het Interprovinciaal Overleg;
- BAC VP: Bestuurlijke Adviescommissie Vitaal Platteland van het Interprovinciaal Overleg;
- BIJ12: uitvoeringsorganisatie van de gezamenlijke provincies, zijnde onderdeel van de Vereniging Interprovinciaal Overleg.

Artikel 2. Instelling en taak

1. Er is een Maatschappelijke Adviesraad Faunaschade die tot taak heeft:
 - a. de (gezamenlijke) provincies gevraagd en ongevraagd te adviseren over het voorkomen en bestrijden van faunaschade en het toe te passen instrumentarium daarbij;
 - b. de (gezamenlijke) provincies gevraagd en ongevraagd te adviseren over onderzoeksresultaten om faunaschade te kunnen voorkomen en te bestrijden;
 - c. het faciliteren van het maatschappelijk debat in het kader van haar adviestaak.
2. Indien adviezen gevolgen hebben voor beleid worden deze via de AAC VP en de BAC VP voorgelegd aan gedeputeerde staten.

Artikel 3. Benoeming, schorsing, ontslag en samenstelling

1. De adviesraad bestaat uit ten minste zes leden. Zij worden benoemd door gedeputeerde staten.
2. De leden worden benoemd voor een periode van vier jaar. Zij kunnen maximaal tweemaal worden herbenoemd voor een periode van vier jaar.
3. Gedeputeerde staten kunnen de leden van de adviesraad schorsen en ontslaan.
4. Gedeputeerde staten benoemen één van de leden tot voorzitter.
5. De samenstelling van de adviesraad is zodanig dat een lid bestuurlijke ervaring heeft, kennis heeft van de provincie en deskundigheid heeft op één van de volgende gebieden:
 - a. de jacht;
 - b. de landbouw;
 - c. natuurbescherming, zowel gebiedsbescherming als soortenbescherming;
 - d. de dierenbescherming;
 - e. de wetenschap met nadruk op dierecologie.
6. De voorzitter en leden van de adviesraad zijn onafhankelijk.
7. Profielschetsen voor de leden en de voorzitter van de adviesraad worden vastgesteld door gedeputeerde staten.

Artikel 4. Secretaris

1. De adviesraad wordt bijgestaan door een secretaris.
2. De secretaris is een functionaris van BIJ12.

3. De secretaris wordt benoemd en ontslagen door de directeur van BIJ12.

Artikel 5. Verstrekken van informatie

Gedeputeerde staten dragen er zorg voor dat de adviesraad beschikt over de informatie die nodig is voor de uitvoering van zijn taak.

Artikel 6. Openbaarheid

1. De vergaderingen van de adviesraad zijn niet openbaar.
2. De verslagen van de vergaderingen van de adviesraad worden geanonimiseerd ten aanzien van de verslaglegging van onderwerpen die ter vergadering voor advisering voorliggen.
3. De verslagen van de vergaderingen van de adviesraad zijn voor het overige openbaar, tenzij de uitzonderingsgronden en beperkingen van de Wet openbaarheid van bestuur van toepassing zijn.

Artikel 7. Werkwijze adviesraad

De adviesraad stelt zijn eigen werkwijze vast binnen de kaders van dit besluit en stelt deze op schrift. Zij zendt daarvan een afschrift aan de directeur van BIJ12 die dit agendeert in de BAC VP.

Artikel 8. Vergoeding

De voorzitter en de andere leden van de adviesraad ontvangen een vergoeding van BIJ12 overeenkomstig de regeling Vergoedingen IPO.

Artikel 9. Rapportage en verantwoording

De adviesraad brengt jaarlijks voor 1 mei aan de directeur van BIJ12 verslag uit van zijn werkzaamheden in het daaraan voorafgaande jaar. De directeur zorgt voor agendering van het verslag in de BAC VP. Gedeputeerde staten kunnen aanwijzingen geven over de inhoud van het verslag via de BAC VP.

Artikel 10. Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 2017.

Aldus vastgesteld in de vergadering van gedeputeerde staten van [datum].

Drs. J.M.M. Polman, voorzitter
A.W. Smit, secretaris

Uitgegeven [datum].
De secretaris, A.W. Smit

Provincie Zeeland - Wijzigingsbesluit Procedurebesluit bezwaar, beroep en klachten provincie Zeeland 2015

Besluit van provinciale staten van [datum], nummer....., van gedeputeerde staten van [datum], nummer..... en van de commissaris van de Koning van [datum], nummer....., houdende de vaststelling van het Wijzigingsbesluit Procedurebesluit bezwaar, beroep en klachten provincie Zeeland 2015.

Provinciale staten, gedeputeerde staten en de commissaris van de Koning van de provincie Zeeland, ieder voor zover het hun bevoegdheid betreft,

- gelet op de bepalingen van de Provinciewet en de Algemene wet bestuursrecht;
- overwegende dat het wenselijk is om het Procedurebesluit bezwaar, beroep en klachten provincie Zeeland 2015 aan te passen in die zin dat het mogelijk wordt om de behandeling van bezwaarschriften in bepaalde gevallen te mandateren aan een externe functionaris of instantie;

besluiten vast te stellen het navolgende

Wijzigingsbesluit Procedurebesluit bezwaar, beroep en klachten provincie Zeeland 2015

Artikel 1

Artikel 3, tweede lid, komt als volgt te luiden:

2. De commissie heeft geen taak voor zover provinciale staten, gedeputeerde staten of de commissaris van de Koning:
 - a. een bijzondere adviescommissie instellen dan wel hebben ingesteld; of
 - b. voor de behandeling van bezwaarschriften tegen bepaalde besluiten mandaat verlenen dan wel hebben verleend aan een niet-ondergeschikte.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking met ingang van de eerste dag na de datum van uitgifte van het Provinciaal Blad waarin het wordt geplaatst.

Aldus vastgesteld in de vergadering van provinciale staten, van[datum], in de vergadering van gedeputeerde staten, van[datum] en door de commissaris van de Koning op[datum].

Provinciale staten,
voorzitter, drs. J.M.M. Polman
griffier, drs. P. Joosse

Gedeputeerde staten,
voorzitter, drs. J.M.M. Polman
secretaris, A.W. Smit

Commissaris van de Koning,
drs. J.M.M. Polman

Uitgegeven, [datum]
de secretaris,
A.W. Smit

Provincie Zeeland - Wijzigingsbesluit Procedurebesluit bezwaar, beroep en klachten provincie Zeeland 2015

Besluit van provinciale staten van [datum], nummer....., van gedeputeerde staten van [datum], nummer..... en van de commissaris van de Koning van [datum], nummer....., houdende de vaststelling van het Wijzigingsbesluit Procedurebesluit bezwaar, beroep en klachten provincie Zeeland 2015.

Provinciale staten, gedeputeerde staten en de commissaris van de Koning van de provincie Zeeland, ieder voor zover het hun bevoegdheid betreft,

- gelet op de bepalingen van de Provinciewet en de Algemene wet bestuursrecht;
- overwegende dat het wenselijk is om het Procedurebesluit bezwaar, beroep en klachten provincie Zeeland 2015 aan te passen in die zin dat het mogelijk wordt om de behandeling van bezwaarschriften in bepaalde gevallen te mandateren aan een externe functionaris of instantie;

besluiten vast te stellen het navolgende

Wijzigingsbesluit Procedurebesluit bezwaar, beroep en klachten provincie Zeeland 2015

Artikel 1

Artikel 3, tweede lid, komt als volgt te luiden:

2. De commissie heeft geen taak voor zover provinciale staten, gedeputeerde staten of de commissaris van de Koning:
 - a. een bijzondere adviescommissie instellen dan wel hebben ingesteld; of
 - b. voor de behandeling van bezwaarschriften tegen bepaalde besluiten mandaat verlenen dan wel hebben verleend aan een niet-ondergeschikte.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking met ingang van de eerste dag na de datum van uitgifte van het Provinciaal Blad waarin het wordt geplaatst.

Aldus vastgesteld in de vergadering van provinciale staten, van[datum], in de vergadering van gedeputeerde staten, van[datum] en door de commissaris van de Koning op[datum].

Provinciale staten,
voorzitter, drs. J.M.M. Polman
griffier, drs. P. Joosse

Gedeputeerde staten,
voorzitter, drs. J.M.M. Polman
secretaris, A.W. Smit

Commissaris van de Koning,
drs. J.M.M. Polman

Uitgegeven, [datum]
de secretaris,
A.W. Smit